

اصول طراحی و ساخت نرم افزار میزبانی وب
ISBN: 905-93555-6-4: 15000 ریال
فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیفا
عنوان اصلی:
اصول طراحی و ساخت نرم افزار میزبانی وب - 104 ص
نویسنده : محمد حسین دالوند
1. مرجع تخصصی کامپیوتر
42 الف 99 س / QA8686 007/43
کتابخانه ملی ایران 12488 - 77 ت

انتشارات مرکز پژوهش و توسعه فن آوریهای نوین انتقال داده

نویسنده : محمد حسین دالوند

شابک : 905-93444-6-4

نوبت چاپ : اول 1386

تیراژ : 3000 جلد

قیمت : 1500 تومان

- استفاده از مطالب مندرجه با ذکر منبع بلامانع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. مقدمه
2. سخني با خوانندگان
3. ایده ي طراحي و ساخت وب سرور
4. شبکه چیست ؟
5. اینترنت چیست ؟
6. پروتکل چیست ؟
7. استاندارد در علوم کامپیوتر به چه معناست؟
8. وب چیست ؟ (آشنایي مختصر با اصول آن)
9. DNS چیست ؟
10. معرفي انواع زبانهاي برنامه نویسي وب سایت
11. منظور از سیستم وب هاستینگ چیست ؟
12. معرفي انواع نرم افزارهاي وب هاستینگ
13. سخت افزار وب هاستینگ چیست و مطلوب آن کدام است
14. استانداردهاي یک وب سرور در RFC
15. ویژگیهاي الگوریتم یک نرم افزار وب هاستینگ
16. معرفي Socket programming یا برنامه نویسي پریر
17. انواع مفهوم پردازش برنامه
18. انواع مفهوم دسترسی به محتویات فایل
19. برنامه نویسي به روش انتقال مفهوم (استفاده از روش پردازش در دسترسی به فایل)
20. Pre-trusted-connection

تقديم به درگاه خداوند بلند مرتبه كه علم را عامل پيشرفت
بشر

و تقرب به درگاه خویش معرفي نمود

و تقديم به پدر گراميم كه استواري در برابر مشكلات را به من
آموخت

و تقديم به مادر عزيزم كه مهرباني و عشق را به من
آموخت

و تقديم به خواهران مهربانم

امروزه با پیشرفت علوم طبیعی و در کنار آن گسترش روز افزون اطلاعات و در دسترس بودن ابزاری به نام کامپیوتر و به طبع آن ابداع روزمره ی سیستمهای نوین ارتباطی مانده شبکه های مخابراتی و کامپیوتری این امکان به وجود آمده است که بتوان از طریق یک شبکه ی گسترده و بدون مرز یا بین المللی اطلاعات حاصله از گسترش علوم طبیعی و یا کسب و کار را در محیطی مجازی در اختیار همگان و یا گروهی خاص قرارداد.

در اختیار قرار دادن این اطلاعات در یک کلام انتشار آن در این محیط مجازی می باشد - اما روشهای زیادی برای انتشار اطلاعات در محیط مجازی وجود دارد. برای مثال قرار دادن اطلاعات بر روی میزبانهای بارگزاری فایل (FTP SERVERS = File transfer protocol servers) و یا انتشار اسناد از طریق پست الکترونیکی به فهرستی از اشخاص (E-mail) و یا طراحی یک وب سایت و انتشار اسناد بر روی آن (Web designing) که روش آخر جزو بهترین راهها می باشد- چرا که :

- دیگران بدون محدودیت در مکان و زمان می توانند به اطلاعات شما دسترسی داشته باشند
- افراد می توانند از طریق جستجو در اینترنت به اطلاعات شما دسترسی پیدا کنند
- امکان به روز رسانی اطلاعات (Updating) به سادگی
- امکان دریافت نظر سنجی و Feedback (بازخورد)
- امکان ارتباطی ساده با بازدید کنندگان وب سایت
- و ...

از طرف دیگر تنها طراحی وب سایت باعث انتشار اطلاعات بر روی شبکه نمی شود و نیاز است که اطلاعات بر روی یک فضای مجازی به نام WEB SITE منسوب به فضای واقعی به نام WEB HOSTING که به صورت فیزیکی بخشی از دیسک سخت یک دستگاه کامپیوتر دارای نشان شبکه ای متصل به شبکه می باشد قرار گیرند.

سیستم عامل (مانند UNIX و MS-Windows) و سپس نرم افزار Web hosting می باشد - که مبحث اصلی این کتاب نرم افزار WEB HOSTING ویا همان نرم افزار میزبان وب می باشد.

امید است که خوانندگان محترم پس از مطالعه ی این کتاب به اهداف ذیل نایل آیند:

- آشنایی کلی با سیستم اینترنت
- آشنایی با مفاهیم پایه ای برنامه نویسی تحت شبکه
- آشنایی با برنامه نویسی پرز یا Socket
- آشنایی با مفهوم Web server
- آشنایی با الگوریتمهای متداول Web server
- آشنایی با نرم افزار MHD WEB SERVER
- توانایی در تشخیص بهترین WEB SERVER برای یک WEB SITE
- توانایی در طراحی و برنامه نویسی یک نرم افزار میزبان وب

در جامعه ي ما امروزه اين اصطلاح متداول شده است که چرخ را نبايد از ابتدا ساخت، اما به نظر اين بنده ي حقير کسي که بداند چرخ را چگونه مي سازند و توليد آنرا حتي يکبار تجربه کرده باشد مي تواند بهترين چرخ را توليد نمايد.

اگر يک مهندس طراحي خودرو نداند که مکانيسم توليد چرخ چه است و تصوري از آن نداشته باشد - مطمئناً خودروي توليدي وي با مشکلاتي در حرکت رو به رو خواهد شد. مهندسي که بداند چرخ چگونه توليد مي شود و درک درستي از آن داشته باشد - در صورت نياز مي تواند به راحتی بيان نمايد که چه نوع چرخي مناسب خودروي وي است و اين کار را با کمترین هزينه و بالاترين کيفيت انجام خواهد داد.

براي مثال - اگر چرخ را مجموعه اي از رينگ و لاستيک در نظر بگيريم - و مهندسي بداند که رينگ را فلان کارخانه از جنس فلز A مي سازد و مراحل ساخت آن سه مرحله دارد و فلان کارخانه از جنس فلز B مي سازد و مراحل ساخت آن يک مرحله است و بنا بر اصول طراحي رينگ بداند که براي مثال هنگام ساخت رينگ اگر مراحل آن کمتر باشد بهتر است و جنس فلز A بهتر است به راحتی مي تواند سفارش ساخت رينگ مشتري يا Customized ring را به کارخانه اي بدهد که رينگ را از جنس فلز A مي سازد - و از آنها بخواهد که رينگ را در يک يا دو مرحله بجاي سه مرحله بسازند.

دقيقاً" همين اتفاق در دنياي کامپيوتر رخ مي دهد، اگر برنامه نويسي که مي خواهد يک برنامه ي حسابداري براي يک شرکت بزرگ بسازد و در اين ميان مي داند که به بانک اطلاعاتي براي نرم افزارش نياز دارد - در صورتي بهترين انتخاب را مي کند - اگر بداند که يک نرم افزار بانک اطلاعاتي را چگونه مي سازند و با اصول جستجوي داده و ... و نحوه ي دسترسي به فايل و داده در محيط يک سيستم عامل آشنا باشد.

اطلاعاتي به راحتي تصور کند.

مثالي ديگر. خودرويي دچار نقص فني در سيستم روشنائي مي شود. يك فرد مکانیک که به صورت تجربي با خودروهاي بسياري سر و کار داشته - همواره اساس کار سيستم روشنائي همه ي خودروها را به صورت ساده مي داند. اما يك فرد که صرفاً "راهنماي يك خودرو را مطالعه نموده است - به اندازه ي فرد مکانیک نمي تواند عيب خودرو را به راحتي شناسايي و حتي رفع نمايد.

براي مثال - اگر سيستم چراغ دنده ي عقب يك خودرو خراب شود و مدام روشن بماند - افراد عادي مي دانند که جايي خراب شده است - فردي که کمي اطلاعات دارد - مي داند که مشکل از کلید جعبه دنده است - فرد نماينده ي رسمي کارخانه مي داند که بايد آن کلید تعويض شود - اما هيچک نمي دانند قبل از رسيدن فرد به محل تعمير چگونه اين مشکل بر طرف شود ؟!

چون کل سيستم روشنائي خودروي مفروض ما داراي يك فيوض است - و اگر آن فيوض خارج شود کل سيستم روشنائي از کار مي افتد - از طرفي نور چراغ دنده عقب شب هنگام در جاده خطر ناک است. پس چه بايد کرد ؟

فردي که با سيستم طراحي خودرو به طور ساده آشنا باشد - مي داند که يك فيش (Port) در پشت لامپهاي دنده عقب خودرو است و به راحتي با جدا کردن آن مي توان آنرا خاموش نمود.

برنامه نويسي که بخواهد از امکانات آماده استفاده نمايد بدون آنکه نحوه ي کار آنها با بداند - مانند راننده اي است که شب هنگام محتاج مکانیک و تعمير کار خودرو است. اگر مشکلي در برنامه پيش آيد - و از نظر او کدها درست باشند - نمي داند که مشکل از سيستم عامل است و يا سخت افزار کامپيوتر !

طراحی کرد - زیرا - ممکن است روزی ما نیز مجبور شویم چرخ را بسازیم.

دانستن پایه ای و اساسی ما را یاری می کند در :

- برنامه ریزی صحیح جهت تولید
- عیب یابی دقیق
- پیشگیری از مشکلات
- سرعت بیشتر در طراحی و ساخت
- پیش بینی وضعیتهای بحرانی
- پیش بینی میزان اعتماد به نرم افزار
- شبیه سازی کارآیی نرم افزار
- امکان بازنویسی برنامه به زبانهای مختلف جهت سازگاری با سیستم عاملهای مختلف
- امکان پیاده سازی ایده های جدید

انشاءالله که مطالب ذکر شده در این کتاب بتوانند به شما در جهت دانستن اصول طراحی چرخ در حیطه ی وب و شبکه کمک کنند و شما را یاری نمایند که تولید آنرا در این حیطه تجربه نمایید.

: Web server

همانطور که در مقدمه این کتاب بدان اشاره شد - امروزه نشر اطلاعات به عنوان یکی از مهمترین ارکان پیشرفت و توسعه می باشد. امروزه اشخاص می توانند از طریق وب به انتشار افکار خود در محیطهایی مانند Web log بپردازند و شرکتها و سازمانها جهت تسهیل در ارتباط با مشتریان و اربابان رجوع وب سایت تاسیس می کنند و در آن اطلاعات مفیدی شامل آدرس شرکت و یا سازمان - خدمات و ... قرار می دهند.

دانشجویان و محققان از طریق وب اقدام به جستجوی مقالات می کنند و بابت این مسئله از پایگاههایی به نام Search engine استفاده می نمایند. این پایگاهها به آنها این امکان را می دهد که از طریق جستجوی کلید واژه ی خاص نتایجی را دریافت نمایند که آنها را به پایگاه اطلاع رسانی یا وب سایتی مرتبط می سازد و می توانند از طریق آنها و معمولاً" به صورت رایگاه اقدام به تحقیق و بررسی نمایند.

در این میان فروشگاههای اینترنتی وجود دارند که به کاربران این امکان را می دهند که بدون صرف هزینه ی رفت و آمد و فقط با استفاده از چند پیوند (URL LINK) و با استفاده از کارت اعتباری پرداخت (Credit card payment) اقدام به خرید و سفارش کالای مورد نظر خود نمایند.

برخی از پایگاههای اطلاع رسانی (Web sites) این امکان را به افراد می دهد که به صورت روی خط (Online) اقدام به مطالعه ی اخبار روزانه نمایند و یا به دانشجویان این امکان را می دهد که به صورت روی خط نمرات خود را بر روی وب سایت دانشگاه مشاهده نمایند.

چند وقتی است که در ایران نیز این سیستم راه اندازی شده است که به دانشجویان این امکان را می دهد که از طریق وب سایت دانشگاه اقدام به انتخاب واحد نمایند و حتی شهریه ی خود را از طریق وب سایت پرداخت نمایند و مطمئناً" همانطور که می دانیم که

شبکه ي اطلاع رسانی جهانی و يا Internet است.

در این راستا – این واقعیت احساس می شود که راه اندازی و استقبال استفاده ازچنین پایگاههایی به طور روز افزون در حال افزایش است زیرا:

- هزینه ي دسترسی به اینترنت روز به روز در حال کاهش است
- شرکتهایی که خدمات خود را تحت وب ارایه می نمایند در حال افزایش هستند
- در هر ساعتی از شبانه روز می توان به وب سایت یک یا چندین شرکت دسترسی داشت
- دسترسی به یک وب سایت از هر کجای دنیا امکان پذیر است
- اطلاعاتی را که می توان از یک وب سایت بدست آورد معمولا" کاملتر از اطلاعاتی است که به طور حضوری می توان دریافت کرد
- مطالب یک وب سایت قابل ذخیره نمودن و انتشار به غیر است

و ...

در چنین وضعیتی و به دلیل جدید بودن این فن آوری یک رقابت مجازی فی ما بین شرکتها و سازمانها در جهت تجهیز شدن به این فن آوری به وجود می آید. که اهداف ذیل را مورد توجه قرار می دهند :

- قرار گرفتن URL وب سایت بر روی سربرگها و کارت ویزیتهاي شرکت و سازمان
- داشتن آدرس پست الکترونیکی برای کارمندان و مدیران شرکت و سازمان
- اهداف تبلیغاتی

و ...

که در جهت مجهز شدن به این فن آوری معمولا" مطالب ذیل در عموم اهداف دخیل است :

- زیبایی در طراحی وب سایت
- چند زیانه بودن وب سایت
- On بودن و یا دسترس پذیر بودن وب سایت در طول 24 ساعت و 7 روز هفته
- زمان کم در طراحی وب سایت

و ...

و از آنجا که اطلاعات دقیقی در مورد مسایل امنیتی یک وب سایت وجود ندارد و عمده ی کارفرمایان فقط می دانند که این مسایل مهم هستند – از اینرو به دانستن و داشتن اطلاعاتی کافی در مورد این مسایل زیاد اهمیت نمی دهند و از طرف دیگر به دلیل آنکه تا به امروز (تاریخ انتشار این کتاب) تجربه ای در خصوص راه اندازی خدمات میزبانی وب (Web hosting) در کشور ما ایران به صورت رسمی وجود نداشته است و عمده ی پیشرفتها در خصوص اجاره ی سرور در فلان کشور و در فلان مرکز نگهداری اطلاعات (DATA CENTER) بوده است . از اینرو کارفرمایان بی خبرند اگر به مسایل امنیتی توجه نداشته باشند :

- ممکن است سهم زیادی در بازار را از دست بدهند
- ممکن است یک یا چند جوان با نرم افزارهای ساده و اطلاعاتی جزئی بتوانند ساعتها وقت آنها را بگیرند
- ممکن است از وب سایت آنها سو استفاده شود

و ...

متأسفانه از آنجا که مفهوم تجارت الکترونیکی هنوز در کشور ما نوپا و جوان است – هنوز این خطر برای کارفرمایان محسوس نمی باشد که از دست دادن اعتبار در یک محیط مجازی به چه قیمتی برای وی تمام خواهد شد و اگر بداند صرفاً" به دلایل ذیل مجبور است به مجری طراح وب سایت اعتماد نماید:

- هزینه ي طراحی
- گفته هاي مجري
- تبليغات هزینه هاي رقابتي Hosting ويا همان ميزباني وب
- گفته هاي ديگران
- ادعاهاي تبليغاتي

اما متأسفانه در کشور ما حتي برخي موسسات دولتي نيز قرياني حملات امنيتي شده اند و اعتبار اجرايي خود را مدتها به طول انجاميده است تا بازيابند.

براي مثال - اگر کارفرمايي بخواهد با هزینه ي پنجاه هزار تومان وب سايت داشته باشد - به گفته ي يک مجري مي داند که بخشي از آن صرف اجاره ي ساليانه نام وب سايت و يا همان Domain name مي شود و بخش ديگر آن صرف اجاره ي فضا و يا همان Web site مي شود. تنها بخشي که نياز به تمديد ساليانه ندارد بخش طراحی وب سايت است مگر آنکه قرارداد ديگري به نام پشتيباني منعقد شده باشد.

در بازار ميزباني وب - با مبلغ بيست هزار تومان حتي در برخي مواقع مي توان يک خدمات ميزباني وب در کشور ايالات متحده امريکا پيدا کرد که تا سقف پانصد مگابايت فضا در اختيار کاربر قرار مي دهد. اما براي يک شرکت معتبر چقدر تضمين براي موارد ذيل وجود دارد :

- آن شرکت ميزباني روزي به دلايل سياسي وب سايت او را مسدود ننمايد
- آن شرکت ميزباني در سالهاي آينده نرخ خود را ثابت نگهدارد
- تمامي مراحل مورد نياز کارفرما بر روي ميزبانهاي آن شرکت ميزباني قابل اجرا باشند (حال و در آينده - براي مثال خدمات بانک اطلاعاتي -)
- اين فضا به راحتی قابل افزايش باشد

- مجاز جهت انتشار مطالب دیگر و بعضاً " غیر اخلاقي استفاده ننماید (متاسفانه نمونه هايي از اين موارد در خود ايالات متحده رخ داده شده است)
- درصد On بودن ميزبان

و ...

برخي از مسولان داخلي کشور جمهوري اسلامي ايران با توجه به مسایل مطروحه ي بالا - و در جهت درستي سعي بر آن داشته اند و دارند که خدمات ميزباني وب را در محلهايي به نام مرکز ملي نگهداري داده هاي اينترنتي و يا National Internet Data Center نگهداري نمایند. ضمن آروزي موفقيت براي ايشان - باز نيز چندین نکته وجود دارد :

- استانداردهايي که در مورد نرم افزارهاي ميزباني وب استفاده مي شوند عموماً " ساده هستند و عام پسند و شرکتهاي خاص نمي توانند از آنها بهره کامل ببرند
- برخي از شرکتهاي مایل هستند حتي اطلاعات تجاري خود را بر روي ميزبانها قرار دهند و ترس از امنيت اطلاعات آنها را به سمت ميزبانهاي خارجي سوق مي دهد
- و ...

با توجه به تمامي اين مسایل مطرح شده اينطور به نظر مي رسد که بايد راهکاري وجود داشته باشد که برخي شرکتهاي بر حسب نياز خود بتوانند سرويس ميزباني خود را در محل شرکت خود راه اندازي نمایند - و اين امکانات بايد حداقل شرایط ذيل را داشته باشد :

- حد اقل نياز سخت افزاري
- ارزان قيمت (قابليت جبران هزينه هاي استهلاک)
- سريع
- کاربري آسان
- امنيت بالا

- هزینه ي ارزان نگهداري
- پايداري بالا

اما تا به امروز مشکلات اساسي در اجراي اين طرح وجود داشته است :

- سرعت پايين اينترنت به دليل صرفه جويي در هزینه ها
- عدم وجود نرم افزار ساده در زمينه ي ميزباني وب
- نیاز به دانش فني بالا در زمينه ي ميزباني وب
- عدم آشنائي مسولان انفورماتيك شركتها با مسايل امنيتي ميزباني وب
- مشلات پشتيباني در زمينه ي ميزباني وب

و ...

براي مثال - يك شركت تجاري قادر است در ماه هزینه اي نزديك به يكصد تا پانصد دلار را بابت مصرف اينترنت داخلي خود بپردازد و معمولاً در اين زمينه از سرويسهاي ADSL و يا Point to point و يا ماهواره اي استفاده مي شود.

اگر همچنين شركتي بداند كه مي تواند با استفاده از چنين پهنائي باندي سرويس ميزباني وب خود را راه اندازي نمايد مطمئناً براي بسيار مقرون به صرفه خواهد بود با توجه به مسايل مطرح شده در چند صفحه ي گذشته.

اما متاسفانه با نرم افزارهاي موجود در بازار اين امر امكان پذير نمي باشد. از طرف ديگر كار با نرم افزارهاي موجود در بازار نياز به دانش فني - نرم افزاري خاصي دارد - كه شايد آموزش برخي از آنها نياز به ساعتها برنامه ريزي و كسب تجربه دارد.

از اينرو اينجانب مطالعاتي را انجام دادم تا بتوانم يك نرم افزار ويژه در اين زمينه سازم - اما - در اين حين اطلاعاتي را در اين زمينه به

انها مي تواند به ديكران در زمينه ي توليد نرم افزارهاي مشابه و حتي
بهرتر از آن كمك نمايد.

فرض را بر این بگیریم که شما در منزل و یا محل کار خود دو دستگاه رایانه در این اتاق دارید. می خواهید یک فایل حاوی یک متن را به کامپیوتر دیگر انتقال دهید. چند راه وجود دارد ؟

- عیناً" تایپ همان متن در رایانه ی دیگر
- استفاده از فلاپی دیسک در انتقال اطلاعات
- نوشتن بر روی یک لوح فشرده نوری (Write a CD)
- استفاده از یک کابل Parallel متصل به دو کامپیوتر جهت انتقال اطلاعات
- استفاده از کارت شبکه و سیستم LAN
- اتصال دستگاه اول به شبکه ای مانند اینترنت و ارسال پست الکترونیکی به آدرس خودمان که همان فالیل بدان پیوست شده باشد و سپس اتصال با دستگاه دوم به همان شبکه و بارگذاری یا دانلود همان فایل

و ...

تعجب نکنیم - تمامی راههای فوق در اصل به یک منظور صورت می پذیرد و آن انتقال اطلاعات است. شاید صورت انجام برخی با برخی دیگر متفاوت باشد اما در اصل همه یک کار را انجام می دهند و از یک اصل پیروی می کنند و آن همان اصل انتقال اطلاعات از نقطه ای به نقطه ی دیگر است.

بر اساس معیارهای ذیل می توان بین روشهای بالا تفاوت قایل شد:

- هزینه ی جابه جایی اطلاعات
- سرعت جا به جایی اطلاعات
- زمان حصول اطمینان از صحت اطلاعات

شاید دو مورد اول در اکثر مقالات و متون علمی - کامپیوتری به وفور اشاره شده باشند - اما مورد آخر - یعنی زمان اطمینان از صحت

ام انرا به مباحث انتقال اطلاعات اضافه نمایم ، و این بخش به صورت واضح در فصل مربوط به Pre-trustet-connection توضیح داده می شود.

منظور از هزینه ی جا به جایی اطلاعات مقدار هزینه ای است که برای جابه جایی هر بیت از اطلاعات خود می پردازید. برای مثال در مورد اول - یعنی عینا" تایپ همان مطلب در رایانه ای دیگر شما نیاز به صرف وقت زیاد و شاید استخدام تایپیست دارید. اگر یک تایپیست برای تایپ هر صفحه 200 تومان از شما دریافت نماید و هزینه ی ایاب ذهاب این تایپیست نیز بر عهده ی شما باشد و این هزینه در حدود 3000 تومان باشد - و متن شما در کل دارای 1500 کلمه باشد - پس شما 3200 تومان بابت انتقال این متن پرداخت نموده اید.

در مورد دوم یعنی استفاده از فلاپی دیسک در انتقال اطلاعات - به فرض اینکه دستگاه دوم در اتاق در کنار دستگاه اول باشد تنها هزینه ی خرید فلاپی مد نظر است که قیمتی بین 150 تا 300 تومان دارد.

در مورد سوم - یعنی نوشتن اطلاعات بر روی CD یا لوح فشرده - مانند استفاده از فلاپی تنها نیاز به خریداری یک لوح فشرده و نوشتن اطلاعات بر روی آن است (البته اگر از هزینه ی خرید Cd-Rom و Cd-Writer صرف نظر شود). قیمت یک لوح فشرده هم اکنون در حدود 250 تومان است.

در تمامی موارد بالا یک نقص کلی در مورد هزینه وجود دارد. فلاپی دیسک امکان دارد خراب شود و نیاز به خریداری فلاپی جدید باشد - و اگر استفاده مفید از یک فلاپی را 5 بار در نظر بگیریم - پس از هر 5 بار انتقال اطلاعات باید به طور میانگین مبلغی در حدود 200 تومان هزینه نمایید.

در مورد CD قضیه کمی سخت تر است. زیرا CD بجز انواع خاصی برگشت نا پذیر است و تنها یک بار و در صورت بازگذاشتن انتهای آن - تا تکمیل شدن ظرفیت آن می توانید از آن استفاده نمایید. به طور

تومان هزینه می نمایید.

در مورد تایپ مطلب نیز همینطور است. یعنی این هزینه فقط یکبار و برای هر صفحه باید صورت پذیرد.

استفاده از کابل پارالل مورد دیگری است که هزینه ی آن برابر با 1500 تومان است. این هزینه فقط یکبار انجام می پذیرد زیرا خود کامپیوتر شما مجهز به درگاه LPT می باشد و دو سر کابل را به دو دستگاه متصل می نمایید و سپس با استفاده از امکاناتی مانند Direct Connection در Ms-Windows 2000 و ... می توانید دو کامپیوتر را به یکدیگر متصل نمایید و اقدام به انتقال اطلاعات نمایید.

هزینه ی صرف شده ی شما به صورت جدول نزولی ذیل صرف می شود :

ردیف هزینه	نیاز به خرید کابل جدید	مبلغ صرف شده در خرید	هزینه ی انتقال هر صفحه از متن با توجه به هزینه ی اولیه	درصد صرفه جویی
1	بله	1500 تومان	1500 تومان	0%
2	خیر	0	0	100%
3	خیر	0	0	100%
...	...	...	...	..
...	...	...	...	...

همانطور که مشاهده نمودید تنها هزینه ای که شما صرف می کنید - هزینه ی خرید کابل است و پس از آن دیگر اطلاعات شما به صورت رایگان انتقال می یابند. می توان گفت یکی از روشهای واقعا" کار آمد در انتقال اطلاعات در محیطهای کوچک می باشد - که شرکتهایی

عاملهاي خود کنجانه اند.

روش ديگر استفاده از کابل LAN و سيستم شبکه ي LAN است (LAN= Local Area Network)- سيستم شبکه ي محلي يا LAN به شما اين امکان را مي دهد که از طريق یک کابل شبکه بجاي اينکه مانند کابل پارالل تنها بتوانيد دو دستگاه کامپيوتر را به هم متصل نماييد - بتوانيد چندين دستگاه (حد اقل 2 الي 8 دستگاه و به طور ميانگين 255 دستگاه و حد اکثر نامعلومي) از دستگاهها را به هم متصل نماييد.

هزينه ي انتقال اطلاعات در اين سيستم نيز دقيقاً" به مانند سيستم پارالل است و تنها هزينه ي اوليه ي آن کمي بيشتر است. براي مثال - شما بايد ابتدا دو دستگاه کامپيوتر خود را به کارت شبکه ي LAN مجهز نماييد، سپس مقداري کابل شبکه با قيمتي در حدود متري 80 تومان خريداري نماييد و سپس دو کامپيوتر را به هم متصل نماييد.

در اين سيستم شما اگر بيشتر از دو کامپيوتر را بخواهيد به هم متصل نماييد - تنها کافي است یک دستگاه HUB SWITCH خريداري نماييد که در اندازه هاي مختلفي مي باشند. اين دستگاه به مانند جعبه ي تقسيم برق عمل مي نمايد. استفاده از اين دستگاه نيز اصولي دارد که از حوصله ي اين کتاب خارج است. اما پيشنهاد مي کنم براي کسب اطلاعات بيشتر به کتاب FCC (Fundamental concepts of computing از انتشارات NCC International) و يا Networking Essentials از انتشارات Microsoft مراجعه نماييد.

به مفاهيم LAN در ادامه ي مطالب نياز داريد

سيستم بعدي اتصال دستگاه اول به شبکه اي مانند اينترنت است و سپس ارسال ايميل. اين سيستم همانطور که در بخشهاي بعدي توضيح داده خواهد شد درواقع همان سيستم شبکه ي LAN است که به طور خاصي گسترده شده است و آنرا در مقياسي WAN و در مقياسي ديگر MAN مي نامند.

مقابل LAN به معنای Local Area Network (محیط شبکه ی محلی)
و در راستای MAN به معنای Main Area Network (محیط شبکه ی اصلی).

در واقع WAN تشکیل شده از چندین LAN و MAN تشکیل شده از چندین WAN است.

اما این سیستم برای شما هزینه بردار است - یعنی اتصال به شبکه و ارسال ایمیل به چند دلیل که قبل از توضیح آن می بایستی اصول کار این سیستم توضیح داده شود :

برای اتصال به شبکه ای مانند اینترنت باید مراحل ذیل طی شود :

- اتصال به شبکه مستلزم استفاده از خط تلفن است و هر دقیقه استفاده از این خط برای شما هزینه دارد
- اتصال به شبکه نیازمند آن است که فرد یا شرکتی این مسئولیت را قبول کند که یک دستگاه کامپیوتر دارای مودم متصل به خط تلفن در 24 ساعت شبانه روز برای برقراری تماس شما و دیگران روشن نگهدارد.
- ارسال ایمیل مستلزم آن است که دستگاه کامپیوتری دیگر در آنسوی شبکه به صورت 24 ساعته روشن باشد و وظیفه ی دریافت و ارسال ایمیل شما را بر عهده گیرد که آن نیز به مانند شرکتی که وظیفه ی روشن نگهداشتن کامپیوتر همراه با دستگاه مودم برای اتصال شما به شبکه نیز این وظیفه را دارد.
- معمولاً شرکت و یا فرد دیگری وظیفه ی اتصال بین کامپیوتر اول که شما از طریق خطوط تلفن با آن رابطه برقرار می کنید و میزبان ایمیل یا کامپیوتری که وظیفه ی ارسال و دریافت ایمیل شما را بر عهده دارد - را بر عهده دارد.

هر یک از مراحل بالا در صورت وجود - کم و زیاد - می توانند دارای هزینه باشند و یا نباشند - و به صورت میانگین در حال حاضر هر ساعت استفاده ی شما از شبکه اینترنت که در بخش بعدی

برای شما در بر خواهد داشت علاوه بر هزینه ی تماس تلفنی که اخیراً سیستمهای زیادی جایگزین ارتباط Dial-up شده اند مانند ADSL و WLAN و WiFi و ... .

استفاده از مورد آخر – یعنی ارسال و دریافت ایمیل و روشهای تحت شبکه ای مانند روشهای اینترنتی مانند WEB و FTP و E-mail و .... در موارد زیادی کاربرد دارند و در برخی موارد با عنایت به روشهای اقتصادی بسیار مقرون به صرفه تر هستند. برای مثال – اگر شما درک صحیحی از شبکه ی اینترنت و ساختمان آن داشته باشید به راحتی می توانید حدس بزنید که ارسال همان یک صفحه فایل تایپ شده از شهر تکزاس ایالات متحد به شهر مسکو چقدر ارزان تر از حتی ارتباط تلفنی ساده بین دوشهر می باشد.

بر همین اساس است که امروزه سیستمهای تلفن – اینترنتی نیز راه اندازی شده اند که توضیح اصول آن از حوصله ی این کتاب خارج است.

پس از بررسی هزینه ی جا به جایی اطلاعات نوبت به سرعت جا به جایی اطلاعات می رسد. در مورد اول یعنی تایپ اطلاعات – مطمئناً شما هم با من هم عقیده هستید که زمان زیادی می برد. این زمان را 5 دقیقه در نظر بگیریم (توجه داشته باشید که فعلاً دو دستگاه در کنار یکدیگر هستند).

حال اگر بخواهیم اطلاعات را از طریق یک فلاپی دیسک 1.44 مگابایتی انتقال دهیم می بایستی حد اقل 30 ثانیه زمان برای نوشتن اطلاعات بر روی فلاپی صرف کنیم و سپس 10 ثانیه انتقال آن به دستگاه دیگر و سپس در نهایت مجدداً حد اقل 30 ثانیه جهت بارگذاری اطلاعات. در نهایت می توان این نتیجه را گرفت که انتقال 1.44 مگابایت اطلاعات از یک کامپیوتر به کامپیوتر دیگر از طریق فلاپی در حدود 2 دقیقه زمان نیاز دارد. در مقایسه با تایپ اطلاعات رقم خیلی خوبی است.

دقیقه به طول انجامد و زمان انتقال آن نیز در نهایت 1 دقیقه به انضمام خواندن آن - بازهم زمان قابل توجهی است. چون بر روی CD بر خلاف فلاپی تا 650 مگابایت اطلاعات یعنی تقریباً 450 برابر فلاپی دیسک را می توان در نهایت 5 دقیقه انتقال داد.

در صورت استفاده از کابل پارالل می توان 30 کیلوبایت را در هر ثانیه انتقال داد - در واقع 9 مگابایت در 5 دقیقه. به نسبت فلاپی رقم خوبی است - اما به نسبت CD واقعاً پایین است - اما هزینه اش صفر است !

در صورت استفاده از LAN تا رقمی در حدود 1 مگابایت در ثانیه خواهیم داشت. یعنی 300 مگابایت در 5 دقیقه . البته نوعی از این سیستم نیز در بازار موجود است که سرعت آن تا 10 مگابایت در ثانیه نیز می رسد . یعنی 3 گیگابایت در 5 دقیقه. به نظر می رسد رقیب جدی برای CD محسوب می شود با توجه به اینکه هزینه ی آن نیز صفر است.

در مورد استفاده از ارتباط شبکه ای - سرعت انتقال اطلاعات در آن تقریباً برابر 4 کیلوبایت در ثانیه. یعنی در 5 دقیقه 1.2 مگابایت. تقریباً برابر با فلاپی ؟ کمی کمتر ! اما در مسافت های زیاد و هزینه ی کم آن جبران می شود.

به طور کلی می توان رابطه ی هزینه و سرعت انتقال اطلاعات را به این صورت بیان کرد که هرچه اطلاعات بیشتری را بخواهیم انتقال دهیم هزینه این انتقال بیشتر شده و مدت زمان نیز به طبع آن افزایش می یابد و هرچه مقدار کمتری از اطلاعات را بخواهیم انتقال دهیم هزینه آن انتقال کاهش یافته و مدت زمان آن نیز کاهش.

برای مثال - اگر بخواهیم مقدار 600 مگابایت را از طریق کابل پارالل انتقال دهید در حدود 5 ساعت زمان نیاز داریم و این در حالی است که این انتقال از طریق یک خط Dial-up اینترنتی در حدود 41 ساعت زمان نیاز دارد.

حال - همین انتقال 600 مگابایتی از طریق یک خط LAN پیشرفته به حدود 10 دقیقه زمان نیاز دارد و اگر یک تایپیست بخواهد آنرا تایپ نماید اگر فرض کنیم هر 10.000 کلمه برابر با یک مگابایت است و 6 میلیارد کلمه برابر است با 600 مگابایت و در هر صفحه 1000 کلمه به طور میانگین داشته باشیم در حدود 6 میلیون صفحه باید تایپ شود و اگر یک کتاب به طور میانگین 250 صفحه داشته باشد - حدود 24 هزار کتاب را باید تایپ نماید. محاسبه ی زمان و هزینه با شما.

در خصوص انتقال 600 مگابایت اطلاعات از طریق فلاپی - باید به این نکته توجه داشت که از یک فلاپی به طور میانگین می توان 5 تا 10 بار استفاده کرد و شما برای انتقال اطلاعات 600 مگابایتی باید آن اطلاعات را به قطعات 1.44 مگابایتی تقسیم نمایید و از طریق فلاپی انتقال دهید و سپس اطلاعات را در دستگاه مبدا به یکدیگر پیوند دهید !

مورد بعدی زمان حصول اطمینان از صحت اطلاعات است. منظور از زمان حصول اطمینان از صحت اطلاعات مدت زمانی است که به طول می انجامد تا شما اطمینان حاصل نمایید که اطلاعاتی که از روی دستگاه اول به دستگاه دوم منتقل شده است با اطلاعات موجود بر روی دستگاه اول یکی هستند.

در مورد اول - در هنگام تایپ کردن - مطمئناً زمان زیادی لازم است تا اطلاعات تایپ شده بررسی شوند - که تقریباً زمانی در حدود زمان تایپ نیاز دارد تا اطلاعات بررسی شوند.

در خصوص مورد دوم - یعنی انتقال اطلاعات از طریق فلاپی - پس از هر انتقال بررسی حجم فایل انتقال یافته در نهایت کفایت می کند که زمان کمی می برد.

در خصوص مورد سوم (انتقال از طریق CD) نیز به مانند فلاپی تنها بررسی حجم فایل کفایت می کند.

یافته در هر مرحله می تواند ما را از نتیجه مطمئن سازد و این حجم بستگی مستقیم به حجم انتقال داده ی ما دارد. برای مثال برای یک فلاپی از 1 بایت تا 1.44 مگابایت و برای یک CD از 1 بایت تا 650 مگابایت و برای تایپ از یک حرف تا یک کلمه !

در خصوص مورد کابل پارالل نیز به همین صورت است. در هر ثانیه می توان 30 کیلوبایت را انتقال داد - پس حجم داده در هر ثانیه می تواند بین 1 بایت تا 30 کیلوبایت باشد. (حد اقل را بایت در نظر گرفته ایم تا بلوک داده مان کامل باشد) و همین نسبت در خصوص دیگر وسایل ارتباطی صدق می کند.

توجه کنید که در اینجا ما یک پروتکل را بررسی نمی کنیم. بلکه مواردی را بررسی می کنیم که در محاسبه ی سرعت انتقال اطلاعات ما را یاری می نمایند.

با توجه به موارد مطرح شده - در می یابیم که زمان حصول اطمینان از صحت انتقال اطلاعات نیز بخش مهمی است که باید به زمان کل انتقال اطلاعات اضافه شود. این بخش در فصل مربوط به Pre-trusted-connection به طور مفصل بررسی خواهد شد.

اینترنت جز یک شبکه ی غیر یکپارچه ی بزرگ شامل چندین شبکه ی کوچک و بزرگ نمی باشد. درواقع اینترنت یک شبکه ی جهانی است. شاید بتوان آنرا به International Network معنی کرد.

فرض کنید شما در منزلتان دارای دو دستگاه کامپیوتر هستید. به هر کامپیوتر شما یک شناسه می دهید مانند 1 و 2 و 3 و یا A و B و C و یا تلفیقی از اینها که من شناسه گذاری عددی را ترجیح می دهم. در دفتر کار خود نیز 5 دستگاه کامپیوتر دارید که یکی از آنها به دستگاه چاپگر مجهز است. هم در منزل و هم در محل کار خود مجهز به خط تلفن هستید و یکی از کامپیوتر های موجود در دفتر کار شما مجهز به دستگاه مودم و یکی از کامپیوترهای منزل شما نیز مجهز به مودم هستند. در محل دفتر کار خود – کامپیوتر ها را به وسیله ی سیستم LAN به یکدیگر متصل نموده اید. این بدان معنی است که هرگاه بخواهید مطلبی را برای مثال چاپ نمایید – کافی است روی هر کدام از کامپیوترها که آن مطلب را دارید از طریق شبکه ی LAN به کامپیوتری که چاپگر بدان متصل است ارسال نمایید و سپس از آن طریق آنرا چاپ نمایید.

حال فرض را بر این بگذارید که مطلبی را در خانه تایپ نموده اید و می خواهید چاپ نمایید – کافی است از طریق خط تلفن به کامپیوتر دفتر خود متصل شوید و سپس فایل را به آن کامپیوتر موجود در دفتر خود از طریق شبکه ی LAN انتقال دهید و سپس دستور چاپ دهید.

فرض دیگر آن است که شما در دفتر کار خود نیاز به فایلی دارید که بر روی کامپیوتر دوم در منزلتان است که مودم نیز ندارد. کافی از یکی از کامپیوتر های دفتر خود را از طریق مودم و خط تلفن به آن کامپیوتر که در منزلتان دارای مودم است متصل نمایید و می دانید که آن کامپیوتر نیز از طریق کابل پارالل به کامپیوتر دوم متصل است که فایل مورد نظر شما بر روی آن است اما مودم ندارد. سپس با وارد نمودن شماره ی آن کامپیوتر از هر کدام از کامپیوترهای دفترتان می توانید به آن

دفتر کارتان انتقال دهید.

حال فرض کنید که شما دارای 5 دفتر بزرگ در تهران هستید. هر دفتر شما دارای حد اقل 10 کامپیوتر است و کارهای حسابداری هر دفتر بر روی یکی از 10 کامپیوتر موجود در هر دفتر انجام می شود. شما در هر دفتر هر 10 کامپیوتر را از طریق سیستم LAN به هم متصل نموده اید. یکی از کامپیوترهای هر دفتر را نیز از طریق خط تلفن به یکی از کامپیوترهای دیگر در دفتر دیگر متصل نموده اید. در اینصورت شما یک شبکه ی بزرگ دارید که شامل 50 کامپیوتر متصل به هم است.

در یک لحظه شما می توانید به هر کدام از کامپیوترها که مد نظرتان است - منجمله کامپیوترهای حسابداری دسترسی داشته باشید.

حال شما 5 دفتر در تهران دارید که هر دفتر 10 کامپیوتر دارد و یک دفتر در شیراز دارید که 10 کامپیوتر نیز آنجا دارید و یک دفتر نیز در مشهد که 20 کامپیوتر نیز در آنجا دارید. هم دفتر شیراز و هم دفتر مشهد مجهز به سیستم LAN هستند. شما 5 دفتر تهران خود را از طریق خط تلفن قبلاً" به هم متصل نموده اید و یک شبکه ی 50 کامپیوتری تشکیل داده اید و حالا اگر یکی از این 50 کامپیوتر را از طریق خط تلفنی دیگر به یکی از کامپیوترهای دفتر شیراز متصل نمایید 10 کامپیوتر دفتر شیراز نیز به شبکه ی 50 کامپیوتری شما متصل می شود و اگر فقط یکی از کامپیوترهای دفاتر تهران یا یکی از کامپیوترهای دفتر شیراز را به یکی از 20 کامپیوتر دفتر مشهد متصل نمایید - شما 20 کامپیوتر دیگر به شبکه ی تهران و شیراز اضافه نموده اید و مجموعاً" یک شبکه دارید به وسعت تقریباً" کشور ایران که شامل 80 کامپیوتر است. حال اگر فقط مدیران این دفاتر شبها از منزل خود بخواهند از طریق خط تلفنی دیگر به دفاتر خود متصل شوند - به ازای هر تماس 1 دستگاه کامپیوتر دیگر به شبکه ی شما اضافه خواهد شد.

اگر شما دفتر دیگری در لندن داشته باشید و آن دفتر 5 یا 10 یا حتی 1 یا 3 یا 100 کامپیوتر داشته باشد فقط با برقراری یک تماس تلفنی

شبکه ي خود اضافه نموده ايد.

در نظر داشته باشيد که به جاي ارتباط تلفني مي توان از ارتباطهايي مانند XDSL و يا ماهواره اي و يا حتي فيبر نوري نيز استفاده نمود.

اينترنت نيز همين است. در هر شهري يک ISP يا Internet Service Provider وجود دارد که وظيفه ي اتصال کامپيوتر و يا کامپيوتر هاي شما را به شبکه ي اينترنت دارد. در برخي از کشورها محيطهاي با نام IDC يا مرکز نگهداري اطلاعات اينترنتي وجود دارد. و يا شرکت و يا شخصي که از طريق ISP به اين شبکه متصل شده است و يا يک خط اينترنتي به صورت مستقيم وظيفه ي اتصال وي را به شبکه بر عهده دارد.

به محض اينکه شما از طريق ISP به اين شبکه متصل مي شود - دستگاه کامپيوتر شما به صورت خودکار يک شناسه ي مجازي يا حقيقي (Valid and Invalid IP address) را به خود اختصاص مي دهد. از اين به بعد شما نيز جزئي از شبکه ي اينترنت هستيد و شبکه به اندازه ي يک دستگاه کامپيوتر بزرگتر شده است.

لطفاً توجه فرماييد که بحثهاي مربوط به Topology شبکه و پيکربندي آن و Gateway و ... از حوصله ي اين کتاب خارج است.

از آنجا که در اينترنت شما مي توانيد از هر کامپيوتر به کامپيوتر ديگر راه يابيد و اين مسئله براي ديگران نيز صدق مي کند و معمولاً "شرکتهاي تجاري و داشنگاهها بجاي اينکه شبکه ي دفاتر مختلف خود را از طريق خط تلفن به هم متصل نمايند (به دليل هزينه ي زياد) از طريق شبکه ي اينترنت به هم متصل مي کنند - و معمولاً" اطلاعات مالي و تجاري و علمي خود را از طريق شبکه هاي خود جا به جا مي نمايند - از اينرو مسئله اي به نام امنيت شبکه و سطح دسترسي مطرح شده است.

LAN و یا پارالل به هم متصل شده اند پیاده سازی نمایید - انرا نیز می توانید در اینترنت پیاده سازی نمایید.

معنای فارسی پروتکل همان عهدنامه است. ما برای چه عهدنامه منعقد می کنیم؟ برای آنکه نوع روابط و ارتباطات را قانون مند نماییم. این قانون برای چه است؟

- جلوگیری از هرج و مرج
- سرعت بیشتر
- کنترل وضعیت
- افزایش کارایی

و ...

در ارتباطی که بین دو کامپیوتر برقرار شده است می بایستی عهدنامه ای منعقد گردد تا :

- سرعت ارتباط مشخص گردد
- صحت انتقال اطلاعات بررسی شود
- هزینه ی ارتباط کاهش یابد

و ...

پروتکل فقط مختص ارتباطات کامپیوتری نمی شود. ما انسانها نیز جهت برقراری ارتباط با یکدیگر از مفهوم عهدنامه ی ارتباطی استفاده می کنیم. برای مثال - برای برقراری ارتباط با شخصی معمولاً از واژه ی "سلام" استفاده می کنیم. پس ما بلافاصله با شنیدن واژه ی سلام می توانیم به شخص جواب دهیم "علیک سلام" و این یعنی یک عهدنامه ی اجتماعی - انسانی جهت برقراری تماس.

در سیستمهای کامپیوتری نیز وضع به همین صورت است. اگر دو کامپیوتر بخواهند با یکدیگر تماس برقرار نمایند کافی است یکی از دو کامپیوتر که قصد دارد با دیگری تماس برقرار نماید متن یا علامت یا حتی بیتی را به عنوان "سلام" ارسال نماید. برای مثال کامپیوتر الف

آنکه به کامپیوتر الف اطمینان بخشد که پیام او را دریافت کرده است و ارتباط برقرار شده است وازه ي WELCOME را براي او مي فرستد. بدین ترتیب کامپیوتر الف مطمئن می شود که ارتباطش با کامپیوتر ب برقرار شده است. برای پایان تماس نیز کافی است کامپیوتر الف وازه ي GOOD BYE را ارسال نماید و کامپیوتر ب متوجه می شود که ارتباط از جانب کامپیوتر الف قطع شده است. حال بنا به شرایط می تواند پیامی مبنی بر تأیید قطع ارتباط ارسال نماید و یا صرفاً "ارتباط قطع شده است".

آنچه توضیح داده شد - اساس ساده ي یک پروتکل ارتباطی است. انواع مختلفی از پروتکل های ارتباطی وجود دارند. برای مثال - پروتکل های امن - سریع - قابل اعتماد و غیر قابل اعتماد وجود دارند. برای آنکه با این مفاهیم بیشتر آشنا شویم ابتدا باید اصول جا به جایی فایل را از طریق یک پروتکل بررسی نماییم.

فرض نمایید که می خواهید یک فایل TXT با محتوای WELCOME TO MHDSOFT را از طریق یک پروتکل انتقال دهید.

راهبرد اول : انتقال از طریق یک پروتکل سریع:

وظایفی که بر عهده ي پروتکل انتقال سریع می باشد شامل :

- انتقال سریع اطلاعات از طریق یک بستر ارتباطی مانند کابل پارالل یا خط تلفن
- حصول اطمینان از انتقال اطلاعات

بر اساس وظایفی که بر عهده ي یک پروتکل انتقال سریع می باشد - می توان یک الگوریتم ساده به صورت ذیل آماده نمود - اما قبل از آن

است :

- وضعیت ارسال
- وضعیت دریافت

و برای یک پروتکل می تواند شرایط ذیل به وجود آید :

- در حال ارسال
- در حال دریافت
- سکوت
- خطا
- ارسال مجدد
- دریافت مجدد
- قطع ارتباط
- وصل ارتباط
- انتظار

در پروتکل انتقال سریع ما باید هر دو وضعیت عمومی پروتکلها را بسازیم (یعنی ارسال و دریافت) و از آنجا که باید وظایف خاص آنها در نظر بگیریم بنا بر این پروتکل ما می تواند در شرایط ارسال و دریافت و قطع ارتباط و وصل ارتباط و انتظار قرار گیرد.

شمای کلی پروتکل ارسال سریع بدین صورت است که کامپیوتر الف باید پورت ارتباطی را باز نماید (برای مثال - کابل پارالل) سپس خود را به عنوان فرستنده معرفی نماید. در کامپیوتر ب سیستم در حالت انتظار است و به محض دریافت کد برقراری تماس خود را در وضعیت دریافت پیام قرار می دهد - چون کامپیوتری که ارتباط را برقرار نموده است فرستنده می باشد.

سپس کامپیوتر الف - می گوید که می خواهد فایل با نام xxxxxx.txt را ارسال نماید. کامپیوتر ب فقط باید تایید کند که این نام را

الف ارسال نماید (چون پروتکل سریع است نه قابل اعتماد).

سپس کامپیوتر الف بر اساس حجم تعریف شده بر اساس پهنای باند ارتباطی آن مقدار اطلاعات را ارسال می نماید. برای مثال - حجم ارتباطی پهنای باند Dial-up در حدود 4 کیلوبایت معرفی می شود و برای پارالل 30 کیلوبایت در ثانیه. پس کامپیوتر الف باید آزمایش کند که آیا حجم داده ی xxxxxx.txt بیشتر از 4 یا 30 کیلوبایت است و یا کمتر.

برای مثال - حجم تعریف شده 1 بایت در ثانیه است. کمترین سرعت ممکن در ارتباطات کامپیوتری. جمله ی مورد نظر ما 18 بایت است (WELCOME TO MHDSOFT) بنا بر این حجم داده ی ما بیشتر از ظرفیت انتقال اطلاعات است - پس برنامه ی موجود در کامپیوتر الف باید یک کل اطلاعات را به قطعات یک بایتی تقسیم نماید. در اینصورت اطلاعات موجود در فایل به 18 قطعه ی یک بایتی تقسیم می شود.

سپس برنامه ی کامپیوتر الف باید اعلام نماید که 18 بایت اطلاعات را می خواهد انتقال دهد و پس از دریافت پیام تایید از کامپیوتر ب باید اطلاعات را به صورت بایت به بایت ارسال نماید و پس از اتمام ارسال اطلاعات باید اعلام نماید که اطلاعات را تماما" ارسال کرده است.

کامپیوتر ب نیز باید مجموع اطلاعات را حساب کند و اگر برابر با 18 بایت باشد باید پیام تایید دهد و اگر کمتر یا بیشتر باید پیغام خطا دهد. در صورت دریافت پیغام خطا توسط کامپیوتر الف - انتقال مجددا" از ابتدا شروع می شود در غیر اینصورت ارتباط پایان می یابد.

اشکالات این نوع پروتکل عبارتند از :

- در صورتی که به خاطر وجود پارازیت یا اختلال در خط حرف A به صورت B دریافت شده باشد نمی توان آنرا تشخیص داد
- در صورتیکه در میان انتقال اطلاعات - ارتباط قطع شود - در صورت تمایل به ارسال مجدد باید اطلاعات از ابتدا دریافت شوند

- شوند
این نوع ارتباط تنها جهت ارسال اطلاعات ASCII استعمال می شوند
- امکان شنود اطلاعات وجود دارد
- تنها یک ارتباط پشتیبانی می شود

مزایای این روش عبارتند از :

- سرعت بسیار بالا در انتقال اطلاعات
- مناسب برای انتقال اطلاعات متنی
- مناسب برای ارتباط میان دو دستگاه کامپیوتر نزدیک به هم می باشد

و اما شبه الگوریتم این روش :

در کامپیوتر الف :

1. نام فایل را بگیر
2. فایل را باز کن - حجمش را بگیر
3. میزان پهنای باند را بگیر
4. آیا میزان پهنای باند بیشتر از حجم فایل است ؟ اگر بله به گام 13 برو
5. فایل را به قطعات متناسب با پهنای باند تقسیم کن
6. ارتباط را برقرار کن
7. آیا ارتباط برقرار است ؟ اگر خیر به گام 6 برو
8. نام فایل را ارسال کن
9. آیا تایید شد توسط کامپیوتر ب ؟ در صورت خیر به گام 8 برو
10. حجم فایل را ارسال کن
11. آیا تایید شد توسط کامپیوتر ب ؟ در صورت خیر به گام 10 برو
12. گام 13 را به تعداد بدست آمده در گام 5 اجرا کن
13. به اندازه ی پهنای باند - بایت از فایل ر ارسال کن
14. پایان ارسال را اعلام کن

- اگر بله به گام 16 برو و اگر خیر به گام 14 برو
16. آیا حجم ارسال شده توسط کامپیوتر ب با حجم فایل ارسال یکی است ؟ اگر خیر به گام 5 برو
17. پایان ارتباط – ارتباط را قطع کن

شبه الگوریتم موجود در کامپیوتر ب :

1. پورت را باز کن
2. آیا پیامی در پورت دریافت شده است ؟ اگر خیر به 1 برو
3. برقراری ارتباط را اعلام کن
4. آیا نام فایل را دریافت کرده ای ؟ اگر خیر به گام 3 برو
5. نام فایل را دریافت کن
6. آیا نام فایل را دریافت کرده ای ؟ اگر خیر به گام 5 برو
7. دریافت نام فایل را تایید کن
8. حجم فایل را دریافت کن
9. آیا حجم فایل دریافت شده است ؟ اگر خیر به گام 8 برو
10. دریافت حجم فایل را تایید کن
11. آیا اطلاعاتی ارسال شده است ؟ اگر بله آنرا در متغیر A بریز
12. آیا پایان انتقال اعلام شده است ؟ اگر خیر به گام 11 برو
13. میزان حجم اطلاعات دریافتی در متغیر A را بشمار و به کامپیوتر الف ارسال کن
14. آیا پایان ارتباط اعلام شده است ؟ اگر خیر به گام 1 برو
15. محتویات را در فایل که نام آن قبلاً اعلام شده بریز
16. به گام 1 برو

همانطور که مشاهده می کنید اساس کار یک پروتکل سریع خیلی ساده است، و می توان این پروتکل را چرخ ابتدایی پروتکل های پیشرفته دانست. درواقع یک سکوی ساده برای دیگر پروتکل ها.

برای مثال – برای اینکه بتوانید پروتکل سریع را به پروتکل قابل اعتماد تبدیل کنید فقط کافی است هر بار هر بایتهای که دریافت می کنید آنرا عیناً برای کامپیوتر ارسال کننده ارسال نمایید تا کامپیوتر ارسال کننده

شما رسیده است.

اما یک رابطه ی جالب بین سرعت و پروتکل وجود دارد. هرچه پروتکل قابل اعتماد تر باشد سرعت پایین تر می رود و برای افزایش سرعت با پروتکل قابل اعتماد نیاز به صرف هزینه ی بیشتر است. برای مثال استفاده از فن آوری پیشرفته.

برای تبدیل یک پروتکل سریع به یک پروتکل امن می توان اطلاعات را هنگام ارسال رمز کرد. برای مثال بجای ارسال حروف و کلمات ASCII آنها را به کد ASCII تبدیل کرد و ارسال نمود. برای مثال کد 13 برای مشخص کردن Enter یا EOL. و ایده ی بهتر آن است که این عدد را در عددی هنگام ارسال ضرب نمایید و هنگام دریافت تقسیم نمایید. بدین صورت دیگر اطلاعات شما قابل شنود نمی باشد. و اگر شیوه ی امن را نیز بدان اضافه نمایید واقعا "پروتکل امنی می شود.

همانطور که در چند پاراگراف گذشته نیز اشاره شد – اصول کار پروتکل سریع درواقع پایه و اساس پروتکل های دیگر است.

یک پروتکل را شما به گونه ای می توانید سر و سامان دهید که بتواند چندین ارتباط را به صورت همزمان پشتیبانی نماید. این بدان معنی است که اگر بجای یک کامپیوتر الف – ما دو کامپیوتر الف داشته باشیم این پروتکل می تواند به گونه ای برنامه ریزی شود که از هر دو کامپیوتر فایل را دریافت نماید. حتی اگر دو کامپیوتر الف به یکصد و یا هزار کامپیوتر الف تبدیل شود.

ایده ی این طرح بسیار ساده ولی کار آمد است و اساس کار اکثر پروتکل های اینترنتی نیز بدین صورت است. برای مثال از یک وب سایت ممکن است بیش از یک نفر در حال بازدید باشد و این را در نظر بگیرید که وقتی شما در حال مشاهده ی یک وب سایت هستید درواقع در حال دانلود یک فایل از آن وب سایت هستید و این مرور گر اینترنت شما است (منظور از مرور گر – همان نرم افزاری است که به شما این امکان را می دهد که صفحات وب را مشاهده نمایید مانند نرم افزار

صفحه را به شما نشان می دهد.

البته همانطور که متوجه شدید - در وب پروتکل ارسال اطلاعات مانند پروتکل کامپیوتر الف است که اصطلاحاً "میزبان نام دارد و کامپیوترهایی که فایل را دریافت می کنند مانند کامپیوتر ب هستند که اصطلاحاً به آنها لفظ مشتري اطلاق می شود.

برای مثال - اگر قرار باشد پروتکل ب بتواند تعداد نا محدودی فایل را از تعداد نا محدودی کامپیوتر مانند الف دریافت نماید کافی است الگوریتم آن به شکل ذیل تغییر یابد:

ابتدا کامپیوتر الف به کامپیوتر ب یک پیام ارسال می کند مبنی بر برقراری اتصال و از آن می خواهد که یک کد شناسایی در اختیار وی قرار دهد. کامپیوتر ب دارای یک متغیر به نام ID است - به ID یک واحد اضافه می کند و آنرا برای کامپیوتر الف می فرستد. پس اگر مقدار ID برابر با 1 باشد - از این پس نام کامپیوتر الف ، 1 است و نه الف. بلافاصله در کامپیوتر ب یک خانه آرایه به نام TEMP(1) که شامل تعدادی بلوک است ایجاد می شود و این خانه آرایه مخصوص اطلاعاتی می شود که کامپیوتر 1 می خواهد ارسال کند.

همزمان با کامپیوتر الف - که الان نام مجازی آن 1 است - کامپیوتر ج اقدام به برقراری ارتباط می نماید. در این زمان کامپیوتر ب مجدداً یک واحد به ID می افزاید و مقدار ID از 1 به 2 افزایش پیدا می کند. این کد را برای کامپیوتر ج ارسال می نماید و کامپیوتر ج از الان می داند که نامش 2 است و نه ج. مانند قبل یک خانه آرایه با نام TEMP اما با اندیس 2 به نام TEMP(2) ساخته می شود که شامل تعدادی بلوک و مخصوص اطلاعاتی است که کامپیوتر 2 می خواهد ارسال نماید.

در این هنگام کامپیوتر 1 اطلاعات نام و حجم فایل را در قالبی مانند ذیل ارسال می نماید :

1-18-test.txt

1 یا همان الف ارسال شده است. عدد 18 به این معنی است که حجم اطلاعاتی که می‌خواهم بفرستم برابر با 18 بایت است و در آخر هم نام فایل. این اطلاعات در آرایه ی (1)TEMP درج می‌شوند و سپس وقتی که کامپیوتر الف یا همان 1 بخواهد اطلاعات بایت بایت را ارسال نماید کافی است در ابتدای اطلاعات شماره ی خود را درج نماید. برای مثال متن فایل ما که WELCOME TO MHDSOFT بود به صورت ذیل ارسال خواهد شد :

1)W

1)E

1)L

1)C

1)O

1)M

1)E

1)

1)T

1)O

1)

...

در این هنگام کامپیوتر 2 نیز می‌تواند به صورت همزمان اطلاعات خود را ارسال نماید. تنها تفاوتی که دارد این است ه در ابتدای اطلاعات بجای عدد 1 عدد 2 قرار می‌گیرد. حتی اگر آنچه ارسال می‌شود یکی باشد. برای مثال اگر کامپیوتر 2 قرار باشد که متن MHDSOFT WEB SERVER را ارسال نماید کافی است با شناسه ی 2 آنها را ارسال نماید و اگر این ارسالها همزمان شوند به صورت ذیل در خواهند آمد :

1)W

2)M

1)E

2)H

2)D
1)C
2)S
1)O
2)O
1)M
2)F
1)E
2)T
1)
2)
1)T
2)W
1)O
2)E
1)
2)B
1)M
2)
1)H
2)S
1)D
2)E
1)S
2)R
1)O
2)V
1)F
2)E
1)T
2)R

البته آنچه در اینجا بررسی نشد ظرفیت پهنای باند است. این بدان معنی است که از یک سیم در آن واحد چه مقدار اطلاعات می تواند عبور کند و آیا واقعا" دو کامپیوتر به صورت همزمان می توانند اطلاعات خود را ارسال نمایند؟

جواب این سوال بله است - دو کامپیوتر می توانند به صورت همزمان اطلاعات ارسال نمایند اما مشکلی به نام برخورد اطلاعات به وجود می آید و احتمالا" اطلاعات نا معلومی به میزبان خواهد رسید. از اینرو در شبکه بندی کامپیوتری از نرم افزار مدیریتی یا پروتکل مرجع استفاده می شود که وظیفه ی آن نوبت دهی به کامپیوتر ها است.

ایده ی اولیه این سیستم به این شکل بوده است که در یک شبکه که تعداد زیادی کامپیوتر به یکدیگر متصل هستند پروتکل مرجع و یا خود پروتکل ب بداند که چه تعداد کامپیوتر در شبکه فعال هستند. به ترتیب برای هر یک یک پیغام ارسال کند که آیا پیامی برای من داری ؟ اگر جواب آری باشد پیام به پروتکل ب می رسد و اگر خیر پروتکل ب از دستگاه بعدی سوال می کند.

این کار باعث می شود :

- سرعت انتقال اطلاعات کاهش یابد
- از برخورد اطلاعات جلوگیری شود
- کارایی افزایش یابد
- تعداد زیادی کامپیوتر بتوانند اطلاعات خود را به میزبان ارسال کنند

اگر زمان ارسال سوال و دریافت پاسخ در یک شرایط برابر با یک ثانیه باشد و تعداد شصت کامپیوتر در یک شبکه حضور داشته باشند و پهنای باند 1 بایت باشد در اینصورت فقط انتقال یک بایت اطلاعات از هر یک از کامپیوترها برابر خواهد بود با 1 دقیقه. و همان 18 بایتی ما

وجود نیاید !

راه حل‌های متعددی برای افزایش سرعت و در نتیجه کاهش زمان در چنین شبکه ای وجود دارد - یک راه افزایش پهنای باند است، یعنی برای مثال استفاده از پارالل یا LAN و ...

اما بازهم در شرایطی با افزایش تعداد کامپیوترها در شبکه - سرعت شبکه کاهش خواهد یافت. راه حل دیگر بهینه سازی پروتکل است و تقسیم بندی هوشمند. یعنی سیستم پروتکل شما سوال خود را به کامپیوترهایی بفرستند که بیشترین درخواست را اخیراً داشته اند و با الگوریتم خاصی سوال خود را به کامپیوترهای خاموش بفرستند.

راه حل دیگر استفاده از سیستم چند کاناله است. در این سیستم دو زوج سیستم از هر کامپیوتر به میزبان ب متصل شده اند. یک زوج پهنایی باندی در حدود 1 بایت برقرار می کنند (برای مثال) و زوج دیگر 30 کیلوبایت در ثانیه. سیستم میزبان ب (پروتکل ب) سوالهای خود را از طریق زوج با پهنای باند کم می فرستد (کانال 1) و اگر سیستمی درخواست ارسال و یا دریافت فایل داشته باشد در اینصورت یک نوبت از میزبان ب می گیرد و به محض آنکه نوبت وی شد - اطلاعاتش را از طریق زوج با پهنای باند زیاد ارسال می کند.

اما به هر حال چه این ایده و چه ایده های دیگر بازهم با افزایش تعداد کامپیوترها در شبکه با مشکل کندي سرعت مواجه خواهند شد.

در این صورت شما می توانید از سیستم پروتکل ایستگاهی استفاده نمایید.

همانطور که از نام این پروتکل بر می آید - شما در این روش دارای ایستگاههایی هستید - به این مضمون که هر برای مثال 5 کامپیوتر شما دارای یک میزبان هستند - برای مثال کامپیوتر 1 تا 4 همه به میزبان 5 متصل هستند و به این مجموعه یک ایستگاه می گوئیم. حال شما در شرکت خود دارای 4 ایستگاه هستید و هر ایستگاه شامل 5 کامپیوتر است. در این صورت 20 کامپیوتر در شرکت خود

نمایید در واقع یک شبکه با 20 کامپیوتر خواهید داشت که بین اولین کامپیوتر و آخرین کامپیوتر 20 ثانیه اختلاف زمانی است و انتقال برای مثال 18 بایت در پهنای باند 1 بایت برابر خواهد بود $20 \times 18 = 360$ ثانیه برابر با 6 دقیقه! اصلاً عدد جالبی نمی باشد. حال در نظر بگیرید که هر 5 کامپیوتر شما به یک ایستگاه تبدیل شده است. در این صورت هر 5 کامپیوتر شما که یک ایستگاه است در واقع یک کامپیوتر محسوب می شود. پس در شبکه ی اصلی خود شما تنها 4 کامپیوتر دارید و اختلاف زمانی اولین آنها تا آخرین آنها در حدود 4 ثانیه است و انتقال 18 بایت برابر خواهد بود با $4 \times 18 = 72$ ثانیه تقریباً برابر با 1.2 دقیقه. رقم قابل توجهی است.

در سیستم ایستگاهی - یک کامپیوتر به عنوان فرمانده ی ایستگاه عمل می کند و کامپیوترهای دیگر به عنوان فرمان بردار. کامپیوتر 1 در ایستگاه 2 درخواست فایل A را به فرمانده می فرستند - همزمان نیز کامپیوتر 3 در همین ایستگاه درخواست فایل B را به فرمانده می فرستند. فرمانده مجموع این سفارشات را دریافت نموده و منتظر پیام بر روی شبکه ی بین ایستگاهی می شود و مجموع درخواستهای خود را برای میزبان اصلی ارسال می کند.

معمولاً در چنین معماریهایی پهنای باند بین بین کامپیوترهای موجود در یک ایستگاه با پهنای باند کامپیوترهای بین ایستگاهی متفاوت است. به هر حال مجموعه ای از این نوع راه حلها و معماریها هستند که باعث می شوند سرعت یک شبکه افزایش یابد.

شرکتهایی مانند Microsoft و دیگران راه حلهایی را در محیطهای شبکه ی گسترده مانند اینترنت ارائه کرده اند که باعث شده است سرعت عمومی این نوع از شبکه ها افزایش یابد. برای مثال - فشرده سازی اطلاعات هنگام ارسال آنها. برای مثال - ارسال یک متن 18 بایتی در قالب یک دسته کد مجموعاً 6 بایتی می تواند سرعت ارسال را 3 برابر کند!

است که پایه و اساس تمامی پروتکلها همان پروتکل سریع می باشد
که الگوریتم آن در این فصل بررسی شد.

در سالهاي ما بين 1985 تا 1995 کشمکش شرکتها ي مختلف جهت ارایه ي پروتکلهاي مناسب بسیار زیاد بود. شرکتي مانند Novell یک نوع پروتکل را معرفي مي کرد و در کنار آن Microsoft نوعي دیگر پروتکل و شرکتهايي دیگر نیز انواع مختلفی از پروتکل را معرفي مي کردند.

در این راستا یک شرکت اگر تجهیزات خود را به شبکه ي شرکت X مجهز نموده باشد و سپس بخواهد شبکه ي خود را به شبکه ي شرکتي دیگر که از تجهیزات شبکه ي Y استفاده مي کند متصل نماید – شاید این کار مستلزم صرف هزینه ي زیادی باشد چون عاقلانه ترین کار :

- ایجاد یک سیستم مترجم است

سیستم مترجم سیستمي است که اطلاعات یک پروتکل را به اطلاعات قابل درک برای پروتکل دیگر ترجمه مي کند. ذکر این نکته نیز پراهمیت است که منظور از تجهیزات شبکه ، مجموعه ي سخت افزار و نرم افزار شبکه است.

اصول کار سیستم مترجم به این صورت است، که ابتدا برنامه نویس یا برنامه نویسان بررسی مي کنند که در شبکه ي X شروع ارتباط به چه صورت است ؟ سپس در شبکه ي Y به چه صورت است. در این صورت در صورتیکه گامهاي برقراری ارتباط در دو شبکه يکی باشد – فقط کافي است که مترجم مثلاً " کد HELLO را در شبکه ي X به کد EHLO در شبکه ي Y تبدیل کند و آنرا ارسال نماید.

اما متأسفانه کلیه امور تنها به اینجا ختم نمي شود. همانطور که مي دانیم ممکن است اصول همه ي پروتکلها يکی باشد – اما مطمئناً به دلیل تلاشی که شرکتها در خصوص بهینه سازی ارتباط انجام مي دهند نوع گامهاي پروتکلها نیز متفاوت شده اند.

استفاده می شود، یعنی به این صورت که میزبان یا SERVER مرکزی به ترتیب از هر کامپیوتر سوال می کند که آیا مطلبی برای ارسال داری ؟ و در شبکه ی Y سیستم کاملاً" به صورتی متفاوت عمل می نماید - یعنی هر سیستم ابتدا باید از کانالی دیگر دریافت نوبت کند و سپس اجازه ی انتقال اطلاعات دارد.

در اینصورت برنامه نویس پروتکل مترجم مجبور است بخشی از عملیات مربوط به یکی از شبکه ها که معمولاً" در شرایط ذکر شده منظور عملیات شبکه ی Y است را شبیه سازی نماید.

در اینصورت با مشکلات ذیل می توانیم مواجه شویم :

- کاهش سرعت
- افزایش خطا
- اختلال در هر دو شبکه

و ...

تا قبل از سال 2000 بسیاری از شبکه ها با استفاده از پروتکل مترجم با یکدیگر در ارتباط بوده اند و متأسفانه ما با مشکل عدم یکپارچگی در دنیای شبکه های کامپیوتری مواجه بودیم. اما به هر حال مشکل عمده بر سر پیدا کردن استانداردی برای شبکه بوده است که اگر شرکتی در این راستا می توانست موفق شود - مطمئناً سود هنگفتی نصیب خود می کرده است.

در این راستا پروتکل های خوب و بد زیادی معرفی شدند. در نتیجه شرکت های مختلف به این نتیجه رسیدند که ایجاد یک پروتکل کلی و کاملاً" استاندارد که بتواند سالها بدون جایگزین معرفی شود بسیار کار سخت و مشکلی است و عملاً" نشدنی.

بدین ترتیب - تصمیم بر آن شد که یک پروتکل مرجع انتخاب شود که بر اساس آن دیگر پروتکلها بتوانند با یکدیگر در ارتباط باشند. برای مثال

مي توانيد پروتکل دلخواه خود را طراحي كنيد و سپس انرا به TCP/IP ترجمه نماييد و در واقع TCP/IP اطلاعات را به زبان خود به كامپيوتر ديگر انتقال مي دهد و در كامپيوتر ديگر باز به پروتكل مورد نظر شما.

TCP/IP استاندارد ي است كه وظيفه انتقال اطلاعات شما را بر عهده دارد. اين استاندارد امكان برقراري تماس كامپيوتر شما را با ديگر كامپيوترهاي موجود در شبكه فراهم مي نمايد. همچنين اين استاندارد نظم مي بخشد ارتباط شما را با ديگر كامپيوتر هاي موجود در شبكه. اين پروتكل استاندارد ي خاص براي آدرس ده ي كامپيوترهاي سرتاسر شبكه فراهم مي سازد با نام آدرس IP و يا IP ADDRESS .

بنا بر اين در حال حاضر شما اين امكان را داريد كه بتوانيد پروتكل دلخواه خود را تحت شبكه اينترنت و يا LAN برنامه نويسي نماييد و سپس از طريق يك رابط به نام پريز (Socket) آنرا به هر دستگاه كامپيوتر ديگري در شبكه ارسال كنيد.

در اينجا شما با مفهوم استاندارد در دنياي پروتكل آشنا شديد. درواقع استاندارد در علوم كامپيوتر يعني انتخاب يك زبان و يا يك مفهوم مرجع به صورتي كه همگاني باشد و اكثر برنامه نويسان بتوانند با آن برنامه هاي خود را بسازند كه عمدتاً اين استانداردها - استانداردهاي ارتباطي مي باشند.

در برخي مواقع يك استاندارد توسط يك سازمان ارايه مي شود و در برخي مواقع تعداد استفاده كنندگان از يك مفهوم و يا ابزار آنقدر زياد مي شود كه عملاً به صورت خود به خود به يك استاندارد تبديل مي شود.

براي كسب اطلاعات بيشتر پيشنهاد مي كند كتاب شبكه هاي كامپيوتر ي - نويسنده : آف اي تنباوم را مطالعه فرماييد.

شاید یکی از پر طرفدار ترین جنبه های اینترنت وب در آن باشد. WEB . بخشی از اینترنت است که اکثر ما کاملاً با آن آشنا هستیم. سایتهایی مانند Google و Yahoo و Microsoft و MHDsoft .

در یک کلام وب چیزی نیست جز دانلود کردن یک فایل خاص از یک میزبان و مشاهده ی محتویات آن توسط یک مرور گر یا نشان دهنده.

اما آن چیز که در وب آن را هیجان انگیز کرده است – مختصات خاص آن است. یعنی شما در یک صفحه می توانید همزمان – تصویر – صدا – متن و ارتباط با صفحات دیگر داشته باشید (Link). ساخت صفحات وب بسیار ساده است و معمولاً نیاز به آموزش زیادی ندارد و نرم افزارهای زیادی مانند Microsoft frontpage به شما در طراحی وب سایتتان کمک می کنند.

فایلهای ساخته شده معمولاً با پسوندهایی مانند HTML و HTM و ASP و PHP و ... در میزبان قرار می گیرند. نقطه ی قوت آنها در این است که متن این فایلها همه TEXT هستند مانند متن ذیل :

```
<Title> MHDsoft Introduction page </title>
<Center> Welcome to MHDsoft </Center>
<p> MHDsoft international is a software company. </p>
```

همانطور که مشاهده می کنید متن یک فایل HTML تماماً TEXT است و شما می توانید با هر نوع Editor یا نرم افزار ویرایشگر متن آنرا بازبینی نمایید و حتی تغییراتی دهید. (جهت آموزش طراحی وب – پیشنهاد می کنم به کتب منتشره در این زمینه مراجعه فرمایید – مانند مرجع طراحی وب – انتشارات نص و ...)

همانطور که در نمونه ی کد بالا مشاهده می نمایید – در ابتدا و انتهای متون بخشهایی درون <> مشخص شده اند که اصطلاحاً به آنها Tag می گویند. وقتی شما یک فایل HTM را دانلود می نمایید (با

Internet Explorer) نرم افزار مرور کر شما شروع به چیدمان متن شما بر حسب دستورات درون TAG مي نمايد.

براي مثال در متن بالا – تگ با عنوان TITLE يعني جمله ي بعد از اين دستور عنوان اين صفحه است و تگي که با / شروع شده است مشخص کننده ي پايان دستور است. يعني آنچه که بين <TITLE> و </TITLE> قرار گرفته است – عنوان صفحه است.

تگ بعدي <CENTER> و </CENTER> است. اين بدان معني است که هرچه بين اين دو تگ قرار گرفته است بايد در ميان صفحه نشان داده شود. بناي بر اين متن Welcome to MHDsoft در ميان صفحه نشان داده خواهد شد.

تگ <p> و </p> مشخص کننده ي یک پاراگراف است و به نرم افزار مي گويد متني که بين اين دو تگ است بايد از سمت چپ صفحه شروع شود چون یک پاراگراف را مشخص مي نمايد.

به همين ترتيب تگها (دستورات) ديگري وجود دارند که با استفاده از آن شما مي توانيد صفحه ي خود را بخش بندي نماييد و يا تصوير و حتي یک صدا در صفحه قرار دهيد. آنچه توضيح داده شد – اصول کار وب است . همانطور که متوجه شده ايد به دليل ماهيت وب و اينکه شما مي توانيد متن خود را نشانه گذاري نماييد – وب قابليت پيشرفت بسيار زيادي دارد.

يکي از قابليتهاي مهم وب آن است که شما مي توانيد با استفاده از همين تگها و دستورات صفحه اي را بسازيد که بازديد کننده ي وب سايت شما را قادر مي سازد که اطلاعاتي را براي شما ارسال نمايد. در اين صورت اطلاعات ارسال توسط بازديد کننده ي وب سايت شما نياز به پردازش و ذخيره سازي دارد.

PreI در میزبان وب خود فرار دهید که وظیفه ی آنها پردازش متون ارسالی است.

اطلاعات از کامپیوتر اشخاص به روشهای متداولی می تواند به وب سایت شما انتقال یابد. دو روش متداول شامل GET و POST است. روش GET روشی ساده و کارآ است. در روش GET شما می توانید اطلاعات مختصری را به وب سایت خود ارسال نمایید. برای مثال در نهایت در حدود 255 کاراکتر و در برخی سیستمها تا 600 کاراکتر اطلاعات.

اطلاعات GET به راحتی توسط کاربر قابل مشاهده هستند و بنا بر این در سیستمهای امنیتی از POST و مشابه آن استفاده می شود.

در سیستمهایی که کاربر می خواهد متن ارسال نماید و یا فایلی آپلود نماید معمولاً از سیستم POST استفاده می شود.

کاربرد دیگر استفاده از سیستم GET در موتورهای جستجو است. در این نوع از پایگاههای اطلاع رسانی کاربر می تواند با ارسال یک کلمه یا مجموعه ای از کلمات به میزبان آنرا در پایگاه داده جستجو نماید. برای مثال اگر شما فایلی با نام Search.Asp در وب سایت خود داشته باشید – کافی است با استفاده از متد GET اطلاعات خود را به صورت <http://Website.com/search.asp?item=test> ارسال نمایید. این بدان معنی است که شما می خواهید وجود کلمه ی TEST را در پایگاه داده جستجو کنید. با استفاده از متد GET شما متغیر ITEM را مقدار گذاری نموده اید.

فایلهایی مانند ASP دارای تفاوتهای اساسی با فایلهای متنی HTM می باشند علی رغم اینکه محتوی هر دوی آنها متن است. در فایلهای ASP شما هم می توانید از تگهای HTM استفاده نمایید و هم می توانید اقدام به برنامه نویسی به زبان ASP نمایید. برای مثال – کدهای ذیل می توانند درون فایل Search.Asp باشند :

<title>Search result</title>

```
item=request.querystring("item")
```

```
rem search item
```

```
response.write "<p>The answer is: " & item & "</p>"  
response.write "<font color=red> <Center>Thanks</Center>"  
%>  
<p>Search is done </p>
```

هنگامیکه برنامه میزبان وب می خواهد فایل ASP و مشابه آنرا به مشتری ارسال نماید ابتدا کدهای برنامه ی آنرا که مجموعه دستورات پردازشی هستند و با تگهایی مانند %< و %> شروع و پایان می یابند اجرا می نمایند. برای مثال در تکه کد بالا دستور Response.write به برنامه ی میزبان وب (WEB SERVER) دستور می دهد که این متن را به عنوان محتوی فایل برای کاربر ارسال کن. وقتی فایل های ASP و مشابه آن فراخوانده می شوند کدهای دستورات آنها به هیچ عنوان برای کاربر ارسال نمی شود و صرفاً نتیجه ی دستور العملها ارسال می شود.

این نوع از فایلها به صاحبان وب سایتها این امکان را می دهد که در مدت زمان کم و به سادگی نیازهای پردازشی خود را بر طرف نمایند. شما به راحتی می توانید بر روی وب سایت خود امکانات جستجو در وب سایت خودتان قرار دهید و یا کاربران شما بتوانند اقدام به عضویت در سایت شما نمایند و صدها کاربرد دیگر.

اما در اینجا شما باید مواظب باشید که زیاد به این نوع از قابلیتها اعتماد نکنید - مخصوصاً" برای پروژه های بسیار بزرگ به دلایل امنیتی و ... .

DNS یا Domain Name Server شاید یکی از جنجالی ترین و در عین حال ساده ترین ایده در وب باشد که توانسته است در سالهای اخیر وب را به یک قدرت تجاری تبدیل نماید.

شما وقتی کامپیوتر خود را به اینترنت متصل می نمایید بر اساس ساختمان پروتکل TCP/IP به کامپیوتر شما یک آدرس IP اطلاق می گردد - چیزی مانند 127.0.0.1 که هر بخش آن می تواند بین 0 تا 255 عدد گذاری شود. حال در صورتیکه این آدرس Valid باشد - هر شخصی از هر کجای دنیا که به شبکه ی اینترنت متصل باشد می تواند با وارد کردن این آدرس در پروتکل TCP/IP و یا برنامه های جانبی آن (در بخش برنامه نویسی پرز به طور کامل بررسی می شود) به کامپیوتر شما دسترسی داشته باشد.

برای مثال اگر آدرس IP کامپیوتر شما 10.9.1.0 باشد - و شما در تهران باشید - شخص دیگری که آدرس کامپیوتر آن 69.210.213.127 است و در ایالت پنسیلوانیا آمریکا است و هر دوی شما سیستم عامل Microsoft Windows 2000 برای مثال دارید - می تواند به راحتی منوی CMD را در کامپیوتر خود باز کند و تایپ نماید :

```
Net send 10.9.1.0 Hello
```

و چند لحظه بعد شما پیغامی بر روی صفحه ی مانیتور خود دریافت نمایید که نوشته شده است Hello !

بنا بر این اگر شما بخواهید فایلی را از روی یک میزبان نیز دانلود نمایید کافی است آدرس آی پی آنرا بدانید ! و آنرا وارد نمایید تا بتوانید به آن میزبان دسترسی داشته باشید. اما اگر تنها یک یا چند میزبان انگشت شمار وجود داشت این موضوع خیلی ساده بود. اما در حال حاضر در دنیای وب در اینترنت ما فقط حد اقل 15 میلیون وب سایت داریم - یعنی حد اقل 15 میلیون آدرس آی پی. این را در نظر بگیرید که یک شرکت بازرگانی در تبلیغات خود ذکر می کرد برای اطلاعات بیشتر به

خاطر سپاري اين ادرس کار ساده اي مي نمود ؟

و کدام ساده تر است ؟ MHDsoft.Com يا 69.126.178.11 و يا www.Google.Com و يا 68.11.134.56 ؟

مطمئنا" شما هم با من موافق هستيد که همين قابليت استفاده از نام بجاي آدرس آی پي بوده است که دنياي وب را متحول ساخته است.

DNS دقيقاً" همين کار را انجام مي دهد - يعني ترجمه ي نام به آدرس آی پي. براي مثال اينبار که از نرم افزار Microsoft Internet Explorer استفاده مي نماييد دقت نماييد که در منوي اعلان سمت چپ پايين اين نرم افزار چه اتفاقي مي افتد - وقتي وارد مي نماييد www.Yahoo.Com - پس از چند لحظه مشاهده مي نماييد که یک آدرس آی پي در آنجا شکل مي گيرد.

سيستم DNS به اينصورت است که وقتي شما وارد مي نماييد www.domain.Com ابتدا آنچه شما وارد نموديد به سه بخش تقسيم مي شود. یک بخش با عنوان Subdomain يا زیر شاخه ي Domain که در مثال بالا www است. بخش ديگر خود Domain که در مثال بالا همان Domain است و بخش ديگر دامنه ي بين المللي آن که در مثال بالا .Com است.

در دنيا چند ميزبان وجود دارند که بخش عمده ي آنها در ايالات متحده است. يکي از اين ميزبانها يا SERVER ها مسئول نگهداري دامنه هاي .Com است. براي مثال ميزبان ديگري در جمهوري اسلامي ايران است که مسئول نگهداري دامنه هاي .IR است. پس چون در مثال www.Domain.Com دامنه ي بين المللي .Com است ابتدا ISP محل شما درخواستي به ميزبان DNS بين المللي مي فرستند و از آن آدرس IP مربوط به DNS مربوط به نام Domain مي شود. آن ميزبان براي مثال جواب مي فرستد که آدرس IP ميزبان DNS مربوط به دامنه ي Domain برابر است با 127.0.0.1 سپس ISP شما به آدرس آی

دامنه ي WWW چه است و ان ميزبان (يعني 127.0.0.1) ادرسي را بر مي گرداند مانند 127.0.0.2 . درواقع Subdomain آخرين مرحله اي است که در بازخواني نام دامنه وجود دارد.

مثالي ديگر : Www.MHDsoft.Com

ابتدا ISP شما به آدرس ميزبان بين المللي دامنه ها ي Com. که آدرس آي پي آن قبلاً" در DNS SERVER مستقر در ISP شما قرار دارد پيامي مي فرستند که آدرس آي پي مربوط به دامنه ي MHDsoft چه است ؟

آن سيستم جواب مي دهد (براي مثال) 66.12.13.15 و سپس ISP شما به آدرس آي پي 66.12.13.15 سوالي مي فرستند ميني بر اينکه آدرس IP مربوط به زير دامنه ي WWW چه است و سپس ميزبان جواب مي دهد (براي مثال) 99.123.23.10 .

مثالي ديگر: Download.mhdsoft.com

ابتدا به DNS بين المللي Com. ارسال مي شود که آدرس آي پي دامنه ي MHDsoft چه است ؟ آن ميزبان جواب مي دهد که 66.12.13.15 است. سپس ISP شما به ميزبان 66.12.13.15 سوالي ارسال مي کند که آدرس آي پي زير دامنه ي Download چه است ؟ و آن بر مي گرداند 88.20.17.18 .

اما درخواستهايي که به ميزبانها ارسال مي شود فقط محدود به وب نمي باشند. نمونه اي از جواب يک DNS SERVER به درخواست به صورت ذيل است :

Query for Www.MHDsoft.Com

DNS SERVER: 127.0.0.1

A record 88.12.13.46

MX record 88.12.12.1

...

برای مثال اگر شما بخواهید یک نامه از طریق پست الکترونیک به Info@MHDsoft.Com بفرستید میزبان ایمیل شما یا SMTP OUTGOING از طریق DNS آدرس MX را می خواند - یعنی میزبانی که بر روی پورت 25 جهت ارسال و دریافت پست الکترونیکی فعال است.

اما برای دسترسی به وب سایت فقط به A record بجای MX record نیاز است. یعنی میزبانی که بر روی پورت 80 جهت دسترسی به وب است. (شماره ی پورت و مفاهیم آن در بخش برنامه نویسی پرز شرح داده خواهد شد)

محل میزبان DNS دوم (یعنی بعد از بین المللی) می تواند در محل میزبان وب و ایمیل باشد و هر سه اینها می توانند یکی باشند.

وقتی شما یک دامنه اجاره می کنید - برای مثال www.test.net هنگام ثبت این دامنه از شما خواسته می شود حداقل آدرس یک DNS به شرکت یا فرد موثر اعلام کنید. در هر دامنه شما می توانید به صورت استاندارد حداقل یک آدرس DNS و حد اکثر 10 آدرس NS وارد نمایید. منظور از آدرس NS چیزی مانند Ns1.MHDsoft.Com است - یعنی آدرس میزبان DNS برای دامنه ی www.test که زیر شاخه ی Net. و یا Com. است. شاید این سوال برای شما پیش آید که چرا چند آدرس DNS و چرا نه فقط یکی ؟

فرض کنید که شما یک وب سایت بسیار مهم دارید. یک میزبان وب سایت شما در محل شرکت شما در تهران است. هر لحظه امکان دارد به دلایلی خط ارتباطی اینترنت میزبان شما قطع شود - حتی برای چند لحظه. اما شما می دانید که حتی یک لحظه قطع شدن وب سایتتان برای شما دردسر ساز است. بنا بر این شما میزبان دیگری در

DNS server نیز فرار می دهد (نرم افزار) به صورت Ns1.Mydomain.Com برای میزبان تهران و Ns2.Mydomain.Com برای میزبان لندن. در صورتیکه به هر دلیلی میزبان تهران از کار بیافتد ISP هایی که می خواهند به میزبان شما دسترسی داشته باشند از طریق Ns2.Mydomain.Com اقدام می کنند بجای Ns1.Mydomain.Com و هر گاه که مشکل میزبان شما در تهران بر طرف شود دوباره همه ی کاربران به میزبان تهران شما متصل می شوند.

برای مثال میزبان سایت Google.Com دارای بیش از 20 میزبان DNS است.

برای مثال سایت Yahoo که خدمات پست الکترونیک رایگان می دهد – در صورت شلوغی بیش از حد میزبانهای پست الکترونیک به صورت خودکار بر اساس اطلاعات DNS تغییر می کنند تا ترافیک به صورت عادلانه پخش شود.

همانطور که متوجه شدید – دریافت آدرس آی پی آخرین یک میزبان وب و یا یک میزبان پست الکترونیک کمی زمان بر است. بر همین اساس – اکثر ISP ها جهت افزایش سرعت ارتباطی کاربرانشان آدرسهای DNS و IP های منسوب به آنها را Cash می نمایند و یا در حافظه ای موقت نگهداری می کنند.

در برخی مواقع پیش می آید که شما به میزبان وب خود بیشتر از یک خط اینترنت متصل می نمایید و به همان نسبت چند نرم افزار میزبان DNS بر روی همان کامپیوتر میزبان وب اجرا می نمایید. برای مثال فرض کنید شما یک خط فیبر نوری و سپس یک خط ADSL برای میزبان وب خود فراهم آورده اید که اگر چنانچه فیبر نوری شما قطع شد بتوانید از ADSL به عنوان پشتیبان استفاده نمایید. در چنین شرایطی آدرس IP خط فیبر نوری شما با آدرس IP خط ADSL متفاوت خواهد بود – اما هر دوی آنها به یک میزبان وب منتهی می شوند (یعنی از نظر فیزیکی یک دستگاه کامپیوتر) در اینصورت شما نیز می توانید آدرس DNS اول خود را همان آدرس IP خط فیبر نوری معرفی کنید که بر روی

شما نیز فعال است و ادرس DNS دوم خود را بر روی IP خط ADSL که بازهم مشابه قبل است. در اینصورت اگر به هر دلیلی خط فیبر نوری از کار بیفتد - خط ADSL بلافاصله جایگزین آن می شود.

ارتباط بین میزبانهای DNS بر اساس پروتکل UDP بجای TCP/IP می باشد و درواقع اینرا می توان پاکتهای اطلاعاتی غیر همزمان نام برد. شماره ی پورت آن 53 می باشد. البته برخی از DNS ها از پورت 53 بر روی TCP/IP نیز پشتیبانی می کنند.

- Html
- Xml
- ASP
- PHP
- JSP
- Cgi
- Perl
- Java script
- VB script
- Bat

و زبانهاي ديگري که ممکن است بر اساس نوع برنامه ريزي صاحبان وب سايتها توليد شوند.

همانطور که در بحث مربوط به پروتکل بدان اشاره شده – منظور از وب هاستینگ و یا به عبارتی WEB HOSTING همان سیستم میزبان وب است. اما بهتر است نگاهی دقیقتر به آن بیندازیم. وب هاستینگ از نظر سخت افزاری یک دستگاه کامپیوتر به انضمام مقدار زیادی فضای دیسک سخت است که به وسیله ی یک یا چند خط اینترنت (بنا بر تنظیمات DNS) به شبکه ی جهانی اینترنت متصل شده است.

بر روی کامپیوتر مربوط به وب هاستینگ یک سیستم عامل نصب شده است که از آن جمله می توان به Microsoft Windows NT 4.x و یا Microsoft Windows 98 SE و یا Microsoft Windows 2000 و یا Microsoft Windows 2003 all editions اشاره نمود و برخی از مشتریان ترجیح می دهند از سیستم عاملهایی مانند UNIX و یا Linux استفاده نمایند.

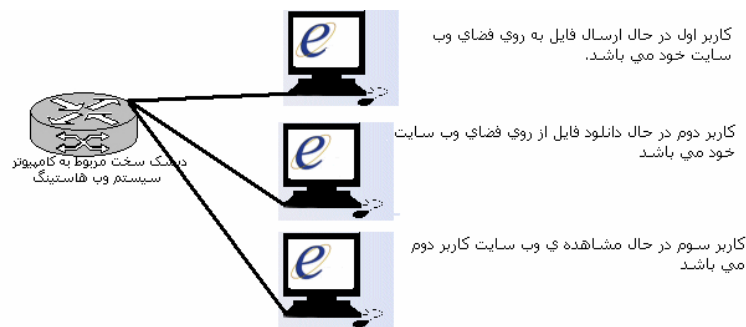
بر روی این سیستمهای عامل نرم افزارهایی مستقل و یا وابسته به سیستم عامل (بستگی به سیستم عامل دارد) جهت انجام خدماتی مانند میزبانی وب – میزبانی پست الکترونیکی و میزبانی DNS و FTP اجرا شده اند.

در کنار آندسته از نرم افزارها – نرم افزارهای دیگری مانند Firewall و AntiVirus نیز اجرا شده اند که کامپیوتر وب هاستینگ را از گزند حملات نفوذگران و یا هکرها و همچنین دریافت و ارسال فایلها و ویروسی از طریق FTP و یا E-mail جلوگیری نمایند.

بر روی هر کامپیوتر وب هاستینگ بسته به پهنای باند شبکه که دارد تعداد یک و یا بیشتر از یک وب سایت در حال میزبانی است و اگر هدف از راه اندازی این وب هاستینگ اجاره ی فضا بوده است – بنا بر این یک نرم افزار مدیریت کاربران و یا Accounting که به صورت مستقیم با نرم افزار میزبانی وب و پست الکترونیکی و FTP در ارتباط است نیز بر روی این کامپیوتر اجرا شده است.

نکته مهم در این نوع از سیستمها - نرم افزاري Backup مي باشد. این نرم افزار وظیفه دارد در یک دوره ي زمانی خاص - برای مثال - هر یک هفته و یا شاید هر 24 ساعت یکبار از کل اطلاعات سیستم رونوشت تهیه کند که اگر بنا به هر دلیلي اطلاعات سیستم از بین رفت - صاحب سیستم بتواند سریعاً آنها به سیستم بازگرداند.

مستاجران فضای وب سایتها از طریق نرم افزار FTP (File Transfer Protocol) به آدرس Domain خود (بر اساس آنچه در DNS شرح داده شده) و یا به آدرس IP خاصي متصل مي شوند و از طریق پورت 20 یا 23 (در برنامه نویسي پرز شرح داده خواهد شد) اقدام به جا به جايي اطلاعات مي نمایند. منظور از جا به جايي اطلاعات Upload و Download صفحات وب طراحی شده است. به نمودار ساده ي ذیل توجه فرمایید :

همانطور که در نمودار بالا مشاهده نمودید کاربران ممکن است بخواهند دسترسی هاي متفاوتي به ميزبان وب و یا به سیستم وب هاستینگ داشته باشند - اما از نظر فیزیکی همه ي آنها به یک دیسک سخت و یا هارد دیسک دسترسی دارند.

برای مثال سایتهای ذیل همگی بر روی یک میزبان وب قرار دارند :

www.Parsian-Invest.Com
www.Mepekco.Com

و وقتي آدرس IP مربوط به DNS آنها در Record مربوط به A را بررسی می کنید همه ی آنها آدرس (برای مثال) 127.0.0.1 را نشان می دهند. اما وقتي شما در نرم افزار مرور گر وب می خواهید Parsian-Invest.Com را ببینید صفحه ای متفاوت با MHDsoft.Com را به شما نشان می دهد.

اگر بخواهیم سیستم وب هاستینگ را از این دریچه بررسی کنیم به این نتیجه می رسیم که بر روی سیستم وب هاستینگ پوشه های مختلفی (Folder) وجود دارد که هر یک مربوط به یک وب سایت می شود.

در مثالی ساده تر می توان اینطور بیان کرد که وقتي شما تایپ می نمایید parsian-invest.com شما درواقع به C:\Parsian-invest.com دسترسی دارید و وقتي تایپ می نمایید www.Parsian-invest.Com به C:\parsian-invest.com\www\ دسترسی دارید و وقتي تایپ می نمایید Download.MHDsoft.Com شما به C:\Mhdsoft.Com\Download\ دسترسی دارید.

به زبانی دیگر - وقتي آدرس IP میزبان از DNS پرسیده می شود (مرحله ی آخر) سپس نرم افزار مرورگر اینترنت شما (مانند Microsoft Internet Explorer و یا FireFox) به آدرس IP میزبان اعلام می کند که من می خواهم به www.Parsian-invest.Com و یا www.MHDsoft.Com در محیط وب شما دسترسی داشته باشم.

اگر شما آدرس IP یک میزبان وب را بدست آورید که چندین وب سایت بر روی آن فعال است و فقط آدرس آی پی را در Address bar مرور گر خود وارد نمایید مانند این است که بگویید می خواهم به C:\ یا اصطلاحاً به Root دسترسی داشته باشم.

مسئله ی بعدی در سیستم وب هاستینگ آن است که مدیریت آنکه کدام پوشه (Folder) به کدام وب سایت تعلق دارد با نرم افزار میزبان وب (Web server) است. در این نرم افزار وقتي اپراتور نرم افزار وارد

از او نام پوشه ای که فایل‌های وی بر روی آن است را جویا می‌شود و مثلاً "اِپراتور می‌تواند C:\ و یا D:\ و یا MHD\ و یا C:\MHDsoft.Com را مشخص نماید.

سپس اِپراتور باید Root folder مربوط به Subdomain را مشخص کند. منظور از این قسمت آن است که اگر بازدید کننده ای وارد نمود [Http://www.MHDsoft.Com](http://www.MHDsoft.Com) به فایل‌های کدام پوشه دسترسی داشته باشد؟ در این صورت اگر اِپراتور وارد نماید C:\MHDsoft.Com\ درواقع به این معنی است که اگر بازدید کننده ای وارد کرد [Www.MHDsoft.Com](http://www.MHDsoft.Com) و یا MHDsoft.Com هر دو به C:\MHDsoft.Com\ هدایت شوند ولی اگر اِپراتور وارد نماید C:\MHDsoft.Com\Www\ به این معنی است که اگر بازدید کننده ای وارد نمود MHDsoft.Com به C:\MHDsoft\ دسترسی داشته باشد و اگر وارد نمود [Www.MHDsoft.Com](http://www.MHDsoft.Com) به C:\MHDsoft.Com\www\ دسترسی داشته باشد.

در مرحله ی بعد – اِپراتور باید نام فایل مرجع را وارد نماید. این بدان معنی است که اگر کاربری وارد نمود [Http://www.mhdsoft.com](http://www.mhdsoft.com) در عمل به C:\mhdsoft.com\www\ دسترسی خواهد داشت اما چه چیز قرار است مشاهده نماید؟ در پوشه ی C:\mhdsoft.com\www\ ممکن است یک و یا شاید صدها فایل وجود داشته باشد.

در اینجا ممکن است جواب‌های متعددی اِپراتور در این زمینه داشته باشد. برای مثال ممکن است بگوید در این شرایط فهرست فایل‌های موجود در این پوشه را به کاربر نشان بده که هر کدام را خواست بتواند به سلیقه ی خودش انتخاب نماید که اصطلاحاً "به این امکان Directory listing می‌گویند. جواب دیگر آن است که فایلی به نام فایل مرجع انتخاب شود. مثلاً "فایلی با نام Welcome.htm معرفی شود که اگر کاربری خواست به این پوشه دسترسی داشته باشد این فایل برای وی ارسال شود. برخی از میزبان‌های وب فایلی با نام Index.htm را پیش فرض خود قرار داده اند.

[Http://www.Parsian-invest.com/hello.htm](http://www.Parsian-invest.com/hello.htm)) به این معنی است

که می خواهد به فایل Hello.htm در پوشه ی C:\parsian-invest.com/www/ دسترسی داشته باشد و آنرا دانلود نماید.

و یا منظور از [Http://Download.mhdsoft.com/web.zip](http://Download.mhdsoft.com/web.zip) این است که می خواهیم فایل web.zip را به کامپیوتر خود از پوشه ی C:\mhdsoft.com\download\ انتقال دهیم.

همانطور که در بخشهای قبلی نیز توضیح داده شد – وقتی شما نام فایل HTML و یا مشابه اینرا وارد می نمایید نرم افزار میزبان وب آنرا برای شما ارسال می کند و برای نرم افزار میزبان فرقی نمی کند که شما فایل HTML درخواست نموده اید و یا فایل JPG و یا فایل EXE و یا ZIP . در هر صورت شما دارید یک فایل را دانلود می نمایید – اما برای برخی از فایلها مانند ASP که دارای کدهای پردازشی هستند – این بدان معنا است که قبل از ارسال فایل پردازشی در سرور انجام شود و نتیجه ی پردازش به عنوان محتویات فایل به کاربر ارسال شود.

وقتی که شما یک فایل HTML را دانلود می نمایید ممکن است شامل عکس – صدا و ... باشد. در اینصورت این نرم افزار مرور گر وب شما است (مانند FireFox و یا Netscape و یا Ms-IE) که به ترتیب آنها را می خواند و از میزبان وب دانلود می نماید.

برای مثال به تکه کد ذیل توجه فرمایید :

```
<title> MHDsoft test page </title>
<Center> <img src=welcome.jpg ></Center>
<Center> Welcome to MHDsoft International </Center>
<Center> <A href=contact.htm >Contact us </a></center>
```

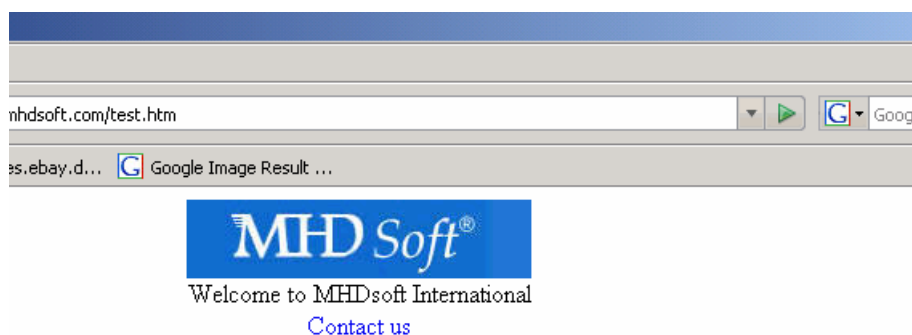
ما تکه کد بالا را در فایل با نام test.htm قرار می دهیم و به همراه یک فایل تصویری که شکل ذیل در آن است و نام آن Welcome.jpg

دهيم:

محتوي فايل Welcome.jpg :

سپس از طريق نرم افزار مرور گري مانند FireFox آدرس
[Http://www.MHDsoft.Com/test.htm](http://www.mhdsoft.com/test.htm) را وارد مي نماييم و صفحه ي
ذيل را مشاهده مي نماييم :

در بالاي صفحه ي مرور گر (سمت چپ در منوي آي رنگ) آنچه را
بين دو تگ <title> و </title> قرار داده ايم - قرار گرفته است . در
بالاي صفحه تصوير فايل Welcome.Jpg . در اينجا مرور گر Firefox
وقتي به تگ <img src> برخورد کرده است متوجه شده است که در
اين قسمت بايد يک تصوير قرار دهد. نام تصوير Welcome.Jpg است -
پس به [Http://www.mhdsoft.com/](http://www.mhdsoft.com/) ارسال کرده است که من فايل
Welcome.Jpg را مي خواهم. در پايين صفحه يک ارتباط يا لينک (Link
) وجود دارد که در متن HTM ما آمده است هر کس بر روي اين لينک

نماید.)

در کنار این موضوع وقتی که صاحب وب سایت MHDsoft و یا Parsian-invest بخواهند فایل‌های طراحی وب سایت خود را درون پوشه‌های خود قرار دهند معمولاً با استفاده از نرم افزار FTP مانند Cute FTP و یا Leap FTP استفاده می نمایند. در اینصورت پس از وارد نمودن Username و Password خود به ROOT پوشه‌ی خود که در مثال MHDsoft همان : C:\MHDsoft.com است دسترسی دارند. در این پوشه ممکن است پوشه‌های دیگری نیز وجود داشته باشند مانند : WWW و ... که صاحب وب سایت می داند این پوشه از طریق www.mhdsoft.com قابل دسترسی است و یا Download که می داند از طریق Download.mhdsoft.com قابل دسترسی است. و یا ممکن است پوشه‌هایی دیگر داشته باشد که در صورت تعریف نشدن آن در Subdomain مانند www و Download می تواند به صورت پس آدرس به آن دسترسی بر قرار کند. برای مثال – اگر بخواهد به www بدون subdomain دسترسی داشته باشد می تواند از آدرس ذیل استفاده نماید : [Http://mhdsoft.com/www](http://mhdsoft.com/www) به شرط آنکه اپراتور میزبان وب پوشه‌ی C:\MHDsoft.Com را به عنوان پوشه‌ی اصلی قرار داده باشد.

بر همین اساس صاحب MHDsoft ممکن است فایل‌های تصویری خود را در یک پوشه قرار دهد که آن پوشه ارتباطی با Subdomain نداشته باشد و یا داشته باشد.

به طور کلی اساس تمامی نرم افزارهای میزبان وب به این صورت است که گذشت که مجموعه‌ی اینها را وب هاستینگ می نامند.

به طور کلي با تجاري شدن وب رقابت بر سر ارايه ي بهترين نرم افزار وب و اضافه نمودن امکانات ويژه بدان شدت گرفته است. در نمودار ذيل نام نرم افزارهاي ميزبان وب مطرح دنيا به انضمام MHD WEB SERVER که برنامه نويسي آن توسط اينجانب ارايه شده است و توسط شرکت سرمايه گذاري پارسيان خريداري و در حال حاضر استفاده مي شود آورده شده است.

Key Features	Zeus Web Server v4	MHD web server	Sun Java Web Server 6.1
Core Technology			
HTTP/1.1 support (incl. KeepAlives and Pipelining)	✓	✓	✓
Typical Hosting Capability (# sites)	1 million+	5 million+	1,000+
Dynamic reconfiguration without restart	✓	✓	✗
Templated web site deployment	✓	✓	✗
On-demand web site	✓	✗	✗

High scalability process model				
Optimization for Solaris Network Cache Accelerator (NCA)				
Linear SMP scalability				
Configurable log format				
Customisable error pages				
Dynamic log rotation				
Bandwidth throttling				
Basic Server-Parsed HTML (SSI) support				
Dynamically-generated SSI support				
Automated self-diagnostics				
Security				
Anti-Denial-of-Service protection				
HTTP request filtering				
Malformed				

protection				
Integrated attack monitoring and logging				
Integrated SSL v2 and v3				
Hardware crypto support				
SSL certificate management				
Clustered SSL certificate deployment				
Management				
Web-based user interface				
Secure, web-based remote management				
Clustered web site management				
Group-based web site configuration				
Integrated licence management				
Configuration wizards				
Scriptable (command-line) configuration tools				

web-based statistics	✓	✓	✓	✗
SNMP monitoring	✓	✓	✓	✗
Delegated user management (htaccess)	✓	✓	✓	✓
Scalable subserver support	✓	✓	✗	✗
Web Application Support				
NSAPI	✓	✓	✓	✗
ISAPI filters	✓	✓	✗	✗
ISAPI extensions	✓	✓	✗	✗
FastCGI	✓	✓	✗	✗
CGI	✓	✓	✓	✓
Generic FastCGI/CGI handler support	✓	✓	✗	✗
Secure CGI sandboxing	✓	✓	✗	✗
Limit CGIs by CPU or memory use	✓	✓	✗	✗
LDAP	✓		✗	✗
IP address authentication	✓	✓	✓	✓
DNS name authentication	✓	✓	✓	✓
User-based authentication	✓	✓	✓	✓

base authentication				
Perl support				
Basic PHP support				
Secure setuid PHP support				
XML support				
Active Server Pages (ASP) support				
Request rewriting				
Access Control APIs	NSAPI ISAPI ZDAC FastCGI CGI LDAP mod_perl	ISAPI	NSAPI NSACL LDAP	Fast mod l
Content Publication Support				
Basic Microsoft® FrontPage™ support				
Secure sandboxed Microsoft® FrontPage™ support				
Subserver Microsoft® FrontPage™ support				
Netscape™ Composer				

support (FOI)				
WebDAV support				
Web Folders (WebDAV)				
PICS ratings				
Static and dynamic content compression				
Search engine				
Java				
Java Servlets				
JavaServer Pages (JSP)				
Native JVM support				
System Requirements				
Minimum RAM	32MB	16 MB	64MB per CPU	
Recommended disk space	10MB	5 MB	110MB	
Platforms Supported	AIX Compaq Tru64 FreeBSD HP-UX HP-UX IA64 IRIX Linux IA32 Linux IA64	Microsoft Windows 9x	HP-UX 11.0 HP-UX 11.0 IA64 (through binary compatibility) Linux IA32 Solaris SPARC Windows NT/2000	

Linux Alpha
Linux PPC
MacOSX
Solaris x86_64
Solaris SPARC
Solaris IA32

پس از بررسی این جدول شما می توانید بهترین نرم افزار میزبان وب را جهت انجام پروژه ی خود انتخاب نمایید و یا بر اساس این جدول بتوانید امکانات نرم افزاری که در دست طراحی دارید را مشخص نمایید (به عبارتی بهترین امکانات را در نرم افزار میزبان وب خود قرار دهید.

است

همانطور که در بخشهای قبلی توضیح داده شد سخت افزار میزبان وب شامل یک کامپیوتر است که به یک خط یا چند خط اینترنت متصل شده است.

بنا بر کاربرد میزبانی وب شما سخت افزار آنهم تغییر می کند. برای مثال اگر شما بخواهید این سخت افزار را در اختیار مشتریان خود قرار دهید و به آنها فضا اجاره دهید باید موارد انتظار آنها را در نظر بگیرید که معمولاً شامل موارد ذیل است :

- قابل مشاهده بودن وب سایت در تمامی ساعات شبانه روز در طول مدت اجاره
- امکانات پست الکترونیک
- امکان تعریف Subdomain
- امکان دسترسی به FTP
- پشتیبانی از وب سایت

برای این منظور - شما باید حد اقل 2 خط اینترنت قابل اطمینان (یعنی مطمئن باشید که این خط قطع نمی شود) و یک باتری پشتیبان برق حد اقل 4 ساعته (در صورت قطعی برق شهر - میزبان شما خاموش نشود) و یک سیستم با پردازنده ی خوب و ایده آل داشته باشید که در مدت روشن بودن میزبان با مشکل مواجه نشود.

برخی از شرکتهای معتبر دنیا از آنجا که سرمایه گذاری عمده ای در زمینه ی WEB SERVER و WEB HOSTING نموده اند - از میزبانهای پیشرفته ای استفاده می کنند که معمولاً چند پردازنده ای هستند که این امر به آنها این امکان را می دهد که علاوه بر دارا بودن سرعت زیاد در ارتباط - در صورتیکه هر یک از پردازنده ها با مشکل مواجه شود دیگری بلافاصله جایگزین شود.

باطري ها و ژنراتورهاي توليد برق استفاده مي کنند که اين امر به مشتریان اين اطمینان را مي دهد که ميزبان آنها صد در صد روشن است. برخي از شرکتهای ميزبانهای خود را در ساختمانهای مخصوصي که دارای Air condition هاي بسيار خنک و سازه اي ضد زلزله و ضد حملات موشکلي است قرار مي دهند (IDC) . (که در رابطه با اين موضوع در بخش IDC توضيح کامل داده خواهد شد).

بنا بر اين بر اساس نياز مشتري و نياز خود شما است که مي توانيد ميزبان وب خود را انتخاب نماييد. در اين رابطه نبايد چشم و همچشمي کرد. به ياد دارم اولين ميزبان وبی که خودم شخصا " راه اندازي نمودم یک دستگاه کامپیوتر پنتیوم 120 مگاهرتزي با 16 مگابايت رم بود. که به راحتی توانست 5 وب سايت را ميزباني نمايد.

اما در حال حاضر شرکت سرمايه گذاري پارسيان یک ميزبان وب پنيوم 3 گیگاهرتزي با 500 گیگابايت فضاي ديگر و یک گیگابايت رم براي ميزباني 3 وب سايت دایر کرده است و نوعي آینده نگري منطقي را در اين رابطه در نظر گرفته اند.

RFC ها به طور کلي منابع و مراجعي هستند که برنامه نويسان مي توانند جهت ايجاد برنامه هاي کاربردي به آنها رجوع نمايند. براي مثال در یک RFC مربوط به ميزبان وب مطالبي در مورد استاندارد ارتباطي و Header ها (که در بخشهاي بعدي به آنها اشاره مي شود) اشاره شده است.

RFC ها شامل استانداردهاي مورد نیاز یک برنامه هستند که از طريق آنها بتوانند با ديگر برنامه هاي موجود ارتباط برقرار کنند. به طور کلي شرکتهاي برنامه سازي براي اينکه بتوانند برنامه هاي استاندارد داشته باشند بايد از RFC ها که استانداردهاي عمومي هستند پيروي کنند.

در مراجع وب (وبسايتهاي موجود در وب) RFC مربوط به وب با نام HTTP و يا Hyper Text Transfer Protocol معرفي شده است.

روايتهاي مختلف اين RFC که از سال 1990 منتشر شده است شامل Http/0.5 و Http/1 و Http/1.1 مي باشد.

شما مي توانيد به سادگي با جستجوي RFC HTTP در موتورهاي جستجويي مانند Google و يا Yahoo! به اين سري از RFC ها دسترسي داشته باشيد.

در رابطه با ویژگیهای الگوریتم یک نرم افزار وب هاستینگ و یا به طور کلی نرم افزار میزبانی وب - باید ابتدا انتظارات خود را در رابطه با این نرم افزار در نظر بگیرید و سپس استانداردهای وب را که معمولاً در RFC ها در نظر گرفته شده اند و سپس محدودیتهای خود را.

مورد آخر که در مورد محدودیتهای موجود می باشد می تواند نقطه ی کلیدی در طراحی الگوریتم نرم افزار میزبانی وب شما باشد.

این بدان معنی است که انتظارات شما از نرم افزار میزبان وب باید با در نظر گرفتن محدودیتهای موجود صورت پذیرد. نمونه ای از این محدودیتها به شرح ذیل می باشند:

- پهنای باند شبکه ی شما
- تعداد بازدید کنندگان همزمان وب سایت شما
- شرایط On بودن میزبان (Server)

بر اساس این محدودیتها می توان انتظارات ذیل را در نظر گرفت :

- حد اکثر 2 بازدید کننده ی همزمان
- میزبان به صورت کاملاً "ON" در کلیه ی ساعات شبانه روز در مدت 1 سال
- حد اکثر حجم دانلود اطلاعات برابر با 100 کیلوبایت برای هر بازدیدکننده

در اینصورت شرایط ذیل می تواند برای نرم افزار میزبان وب شما پیش آید :

- در نهایت دو کاربر بتوانند همزمان از وب سایت بازدید به عمل آورند - این بدان معنی است که اگر دو کاربر مشغول دانلود اطلاعات وب سایت شما باشند - یعنی همزمان به وب سایت

- بازديد به عمل آورد.
- هر کاربر مي تواند در نهايت 100 كيلوبايت اطلاعات را در هر بار درخواست دانلود نمايد و در صورتيكه سعي كند اطلاعات بيشتري را دانلود نمايد - فايل مورد تقاضي وي ناقص دانلود مي شود

با توجه به مواردی که شرح آن گذشت اینطور به نظر می رسد که شما در تهیه ی یک الگوریتم مناسب باید در دو سطح الگوریتم را تبدیل به یک سطح الگوریتم نمایید. دقیقاً" به مانند آنچه در مورد مسایل پروتکل بیان شد. اگر به یاد داشته باشید ما در بخش مربوط به پروتکل یک سطح پروتکل سریع و ساده را مطرح نمودیم و سپس این مسئله مطرح شد که دیگر پروتکلها نیز بر اساس آن پروتکل ساده و سریع طراحی می شوند.

این مسئله دقیقاً" در مورد الگوریتم وب هاستینگ و یا میزبانی وب نیز صدق می کند. زیرا اگر از یک سطح به این الگوریتم نگاهی بیاندازیم درواقع ما در صدد تهیه ی یک الگوریتم برای پروتکل وب هستیم و از سطح و منظر دیگر محدودیتها و نیازهای ما باید بر روی یک پروتکل وب ساده پایه ریزی شوند.

برای اینکه بتوانیم یک الگوریتم پایه ای مناسب برای میزبانی وب طراحی نماییم باید اول با اصول کارکرد پروتکل HTTP در وب آشنا شویم. در بخشهای قبلی اشاراتی به نحوه ی کارکرد این پروتکل شد اما در این بخش ناگزیر باید به صورت کامل بخشهای مهم و اساسی و کلیدی ارتباطات بین میزبان وب و نرم افزارهای مرور گر بیان شود.

این استانداردها بر اساس RFC مربوط به HTTP/1.1 می باشد.

به طور کلی پس از برقراری اتصال شما با شبکه ای مانند اینترنت کامپیوتر شما از شبکه ی میزبان یک شناسه دریافت می کند که این شناسه ممکن است ثابت باشد و یا متغیر.

بتوانید از خدمات وب در آن استفاده نمایید. به این منظور شما ناکزیر به استفاده از نرم افزارهایی با عنوان مرور گر وب مانند MS-IE و یا M-FireFox هستید.

تاریخچه ی این نوع از نرم افزارها به سالهای 1993 و 1995 بر می گردد که نرم افزاری به نام MOSAIC ابداع شده بود که بعدها توسط تیم Netscape گسترش یافت.

هنگامیکه شما در مرور گر اینترنت خود آدرس یک وب سایت را وارد می نمایید - همانطور که در بخش DNS گذشت آدرس IP مربوط به آن پایگاه وب و یا وب سایت به مرور گر اینترنت شما از جانب میزبان شبکه ی شما اطلاع داده می شود (نحوه ی این نوع از ارتباطات در بخش برنامه نویسی پریر شرح داده خواهد شد)

سپس این نرم افزار مرور گر وب شما است که از طریق پروتکل وب می بایستی درخواست خود را به آن آدرس IP ارسال نماید و این شروع یک ارتباط محاوره ای در پروتکلها است.

در این هنگام مرورگر وب باید اطلاعاتی به شرح ذیل را به آن آدرس آی پی ارسال نماید :

- متد ارسال اطلاعات (GET و یا POST)
- روایت پروتکل وب که پشتیبانی می شود
- نام نرم افزار مرورگر وب
- سایتی که درخواست دسترسی به آنرا دارد
- قالبهایی که مورد پذیرش هستند در مورد فایلهایی که این مرور گر می تواند دریافت و بازگشایی نماید
- نوع ارتباط

GET / HTTP/1.1
User-Agent: Mozilla/4.0 (compatible; MSIE 5.0; Windows NT
4.0) Opera 5.01 [en]
Host: www.roshd.ir
Accept: text/html, image/png, image/jpeg, image/gif, image/x-
bitmap, */*
Accept-Language: en
Accept-Encoding: deflate, gzip, x-gzip, identity, */q=0
Connection: Keep-Alive

در سطر اول مشخص شده است که مرورگر وب از روش ارتباطی GET می خواهد استفاده نماید (در بخشهای قبلی توضیح داده شده است که ما دو روش عمده ی ارسال اطلاعات به نامهای GET و POST داریم). پس از مشخص شده است که از استانداردهای موجود در HTTP /1.1 که در RFC نیز آمده است پیروی می شود.

در سطر بعدی مشخص شده است که نرم افزار مرور گر وبی که این درخواست را ارسال نموده است سازگار با استانداردهای Mozilla/4 می باشد و سیستم عاملی که این نرم افزار هم اکنون بر روی آن اجرا شده است Windows NT.4 است و نام نرم افزار Opera 5.01 وایت en و یا انگلیسی می باشد و همانند MSIE 5 و یا Microsoft Internet Explorer 5 می باشد و میزبان وب می تواند Opera را مانند MS-IE5 در نظر بگیرد.

معمولاً "نرم افزار Microsoft Internet Explorer 4 به بالا در این سطر اطلاعاتی نظیر وضوح صفحه ی نمایشگر کاربر را نیز ارسال می نمایند.

ان را مرور گر وب شما دارد مشخص شده است.

همانطور که در بخش DNS بدان اشاره شد - بر روی یک آدرس آی پی ممکن است بیش از یک وب سایت حضور داشته باشد بنا بر این طبق استانداردهای HTTP /1.1 باید نام میزبان در این بخش معرفی شود. در اینجا میزبان Www.Roshd.Ir معرفی شده است.

در قسمت Accept قالبهای مورد پذیرش مرورگر وب معرفی شده اند. برای مثال منظور از text/html, image/png آن است که اطلاعات فایل HTML را تنها به عنوان TEXT و یا متنی دریافت می کند و اطلاعاتی فایل PNG را به عنوان تصویر در یک صفحه ی وب قبول و دریافت می کند.

این بدان معنی است که اگر کاربر درخواست فایل test.png را داشته باشد مرورگر منتظر دریافت متن مربوط به یک فایل تصویری است

در قسمت بعد زبان مورد پذیرش مرور گر وب شما توصیف شده است که برای مرورگرهایی که بر روی سیستم عاملهای فارسی نصب شده اند معمولاً" به صورت ذیل است :

Accept-Language: fa

و یا

Accept-Language: en/fa

و در نهایت نوع ارتباط "Connection" مشخص شده است که در بخش برنامه نویسی پرریز توضیح داده خواهد شد.

پس از ارسال این Header و یا متن از طریق مرورگر شما به آن آدرس IP باید اطلاعات ارسالی شما توسط نرم افزار میزبان وب تفکیک

GET و اطلاعات مربوط به Host می باشند.

برای روش شدن این مهم توجه شما را به این مثال جلب می نمایم.
اگر شما در مرورگر وب خود وارد نمایید : www.MHDsoft.Com
اطلاعات Header ارسالی به شکل ذیل خواهد بود :

```
GET / HTTP/1.1
User-Agent: Mozilla/4.0 (compatible; MSIE 5.0; Windows NT
4.0) Opera 5.01 [en]
Host: Www.MHDsoft.Com
Accept: text/html, image/png, image/jpeg, image/gif,
image/x-xbitmap, */*
Accept-Language: en
Accept-Encoding: deflate, gzip, x-gzip, identity, *,q=0
Connection: Keep-Alive
```

و اگر در مرورگر وب خود وارد نمایید :
www.MHDsoft.Com/test.htm
در اینصورت Header ارسالی به شکل ذیل خواهد بود :

```
GET /test.htm HTTP/1.1
User-Agent: Mozilla/4.0 (compatible; MSIE 5.0; Windows NT
[4.0) Opera 5.01 [en]
Host: Www.MHDsoft.Com
Accept: text/html, image/png, image/jpeg, image/gif, image/x-
*/*,xbitmap
Accept-Language: en
Accept-Encoding: deflate, gzip, x-gzip, identity, *,q=0
Connection: Keep-Alive
```


www.MHDsoft.Com و این توصیف عیناً در هدر دوم تکرار شده است.

اما آنچه در این میان متفاوت است عبارت پس از GET/ است. در هدر اول بین GET/ و HTTP/1.1 یک فضای یک کاراکتری موجود است و در هدر دوم بجای آن فضا نام فایل test.htm آورده شده است.

بنا بر این میزبان وب پس از دریافت هدر اول باید متوجه شود که درخواست اول شامل دسترسی به پوشه ی MHDsoft است و دانلود نمودن فهرست پوشه و یا فایل مرجع (که در بخش وب توضیح داده شد).

اما با دریافت هدر دوم میزبان وب باید متوجه شود که درخواست دوم شامل دسترسی به پوشه ی MHDsoft است و دانلود نمودن فایلی بانام test.htm .

یکی از علت‌هایی که در موتورهای جستجو مانند Google از روش GET جهت جستجوی اطلاعات استفاده می شود همین سادگی سیستم GET و سرعت بالا در درک آن است.

برای مثال اگر کاربری بخواهد در سایت Google به دنبال کلمه ی Hello در بیش از 10 میلیون وب سایت بگردد کافی است وارد نماید Google.Com/search=hello در اینصورت میزبان گوگل هدر ذیل را دریافت خواهد کرد :

```
GET /Search=hello HTTP/1.1
User-Agent: Mozilla/4.0 (compatible; MSIE 5.0; Windows NT
4.0) Opera 5.01 [en]
Host: www.google.com
Accept: text/html, image/png, image/jpeg, image/gif, image/x-
xbitmap, */*
Accept-Language: en
```

دسترسی به شاخه ی Google و سپس فایل Search است.

در اینطور مواقع از آنجا که نرم افزار میزبانی وب به صورت انحصاری نوشته شده است نرم افزار میزبان می داند که باید مقدار متغیر Search را در خودش برابر Hello قرار دهد و عملیات جستجو را انجام دهد و از آنجا که تنها یک وب سایت بر روی این میزبان قرار داد معمولاً" به مقدار Host در هدر توجه نمی شود.

برخی از وب سایتها با استفاده از همین اطلاعات قید شده در هدر می توانند به راحتی آمارگیری نمایند. برای مثال می توانند متوجه شوند که چند درصد از بازدید کنندگان وب سایتشان از سیستم عامل Microsoft windows xp استفاده می نمایند و یا چند درصد از بازدید کنندگان وب سایتشان از نرم افزار مرورگر FireFox استفاده می نمایند.

فکر می کنم در حال حاضر شما نیز تا حدودی با الگوریتم مناسب جهت یک میزبان وب آشنا شده اید. در این الگوریتم شما باید شبه گاهمهای ذیل را طری نمایید :

1. منتظر برقراری ارتباط بمان
2. آیا ارتباطی برقرار شده است ؟ اگر خیر به گام 1 برو
3. منتظر دریافت هدر بمان
4. آیا هدر دریافت شده است ؟ اگر خیر به 3 برو
5. مقدار GET را از هدر بخوان
6. مقدار HOST را از هدر بخوان
7. در اطلاعات جستجو کن مقدار HOST مربوط به کدام شاخه در دیسک سخت می شود
8. آیا شاخه ای برای HOST وجود دارد ؟ اگر بله به 11 برو
9. متن "Could not find the web page" را ارسال کن
10. ارتباط را قطع کن – به گام 1 برو
11. آیا GET دارای مقدار است ؟ اگر بله به گام 13 برو
12. نام فایل را Index.htm قرار بده و به گام 14 برو

14. فایل را باز کن و محتویات انرا ارسال کن

15. ارتباط را قطع کن

16. به گام 1 برو

الگوریتمی که در بالا شرح داده شد یک الگوریتم بسیار ساده است که می تواند مبنای الگوریتم تمامی میزبانهای وب قرار گیرد. اگر خوب به این الگوریتم دقت نمایید متوجه می شوید که شباهتهای زیادی با الگوریتم سریع که در بخش پروتکل شرح داده شد دارد.

دقیقا" تمامی مسایلی که در ارتباط با بسط و گسترش پروتکل بررسی کردیم در مورد این الگوریتم میزبان وب ساده نیز صدق می کند.

تنها تفاوتی که میان این میزبان وب و پروتکل سریع وجود دارد این است که میزبان وب نیازی به ایجاد وقفه جهت حصول اطمینان در رسیدن اطلاعات به مقصد نمی باشد. این وظیفه بر عهده ی پروتکل TCP/IP می باشد که شرح آن در بخشهای گذشته به اجمال گذشت.

مسایلی که شما در مورد این الگوریتم می توانید با توجه به مبحث پروتکلها بررسی نمایید و بسط دهید شامل موارد ذیل هستند :

- تنظیم سرعت ارسال اطلاعات
- جوابگویی به تعداد زیادی از کاربران به صورت همزمان
- کد نمودن اطلاعات ارسالی

و ...

برای مثال در مورد جوابگویی به تعداد زیادی از کاربران به صورت همزمان می توان به روش ایجاد Counter و یا همان انتساب ID که در بحث پروتکلها از آن استفاده نمودیم - نیز در اینجا استفاده نماییم.

برنامه نویسی پرز

در یک کلام به استفاده از پروتکلهاي میانی مانند TCP/IP در پروتکلهاي سطح بالا مانند WEB (HTTP) برنامه نویسی پرز یا Socket programming می گوئیم.

درواقع برنامه نویسی پرز را می توان گونه ای از برنامه نویسی شی گرا نیز معرفی کرد (خواننده محترم ؛ جهت ادامه ی مطالب به مفاهیم برنامه نویسی شی گرا نیاز دارید - می توانید به منابعی مانند زبان برنامه نویسی جاوا و ... رجوع نمایند).

در برنامه نویسی پرز شما با حالتهاي ارتباطی ذیل سر و کار دارید:

- انتظار
- برقراری ارتباط
- قطع ارتباط
- اطلاعات با موفقیت ارسال شد

که همانطور که مشاهده نمودید و در بخش پروتکل نیز بدان اشاره شد - نیازهاي اولیه ی ارتباطی یک پروتکل را فراهم می نماید.

یک میزبان وب که مبحث اصلی این کتاب را تشکیل می دهد همیشه در حالت انتظار قرار دارد. وقتی شما برنامه نویسی پرز را انجام می دهید می توانید در دو حالت ذیل برنامه ی خود را قرار دهید :

- انتظار
- ارتباط

- میزبان (Server)
- مشتری (Client)

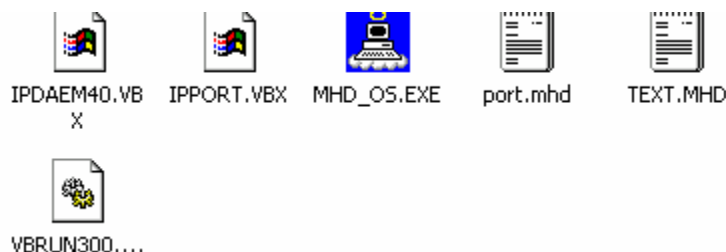
در صورتیکه شما پریز خود را در حالت میزبان قرار دهید - برنامه ی شما به حالت انتظار می رود تا برنامه ای دیگر که حالت مشتری دارد با آن ارتباط برقرار نماید.

علی رغم اینکه مبحث این کتاب برنامه نویسی میزبان وب است و تنها نیاز ما در برنامه نویسی پریز حالت مشتری آن است - اما صلاح دانسته ام که هر دو حالت برقراری ارتباط در پریز را در این بخش بررسی نمایم.

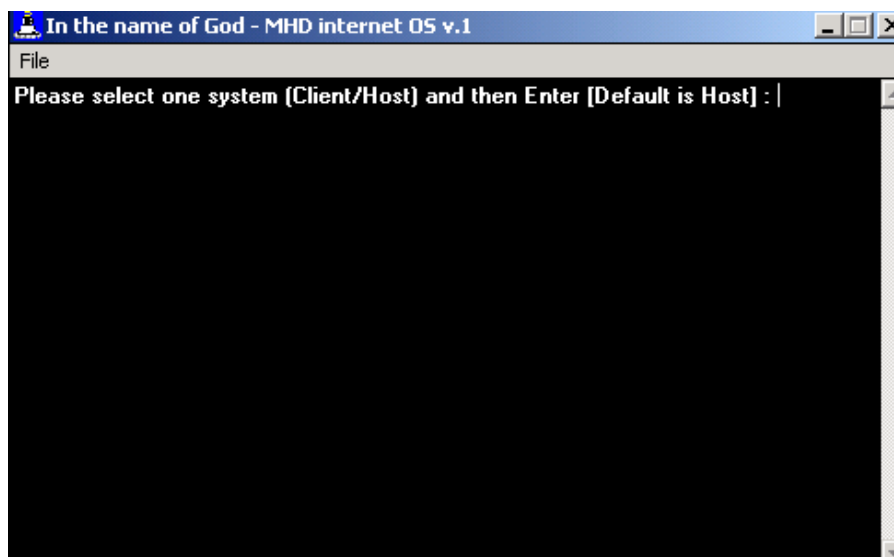
برای آنکه آموزش این بخش بتواند صورت عملی تری داشته باشد به خواننده ی محترم پیشنهاد می کند برنامه ی ذیل را از سایت MHDsoft دانلود نماید :

[Http://www.MHDsoft.Com/IOS.Zip](http://www.MHDsoft.Com/IOS.Zip)

پس از دانلود این برنامه که شامل فایل های ذیل می باشد:

فایل MHD_OS.EXE را اجرا نمایید. این برنامه را سالها پیش در دوران تحصیلم نوشتم تا با استفاده از آن بتوانم نیازهای ارتباطی خود را بر روی پروتکل TCP/IP آزمایش نمایم.

در اینجا برنامه از شما می پرسد که می خواهید پریز خود را در کدام وضعیت قرار دهید ؟ در وضعیت میزبان (Host) و یا مشتری (Client) برای انتخاب یکی از این دو وضعیت کافی است نام وضعیت را تایپ نمایید.

در اینصورت اگر شما تایپ نمایید HOST وضعیت پریز شما به حالت میزبان خواهد بود و اگر تایپ نمایید Client وضعیت میزبان شما به حالت مشتری خواهد بود و اگر در ای « مرحله تنها Enter را بفشارید وضعیت میزبان شما به صورت پیش فرض به حالت HOST می رود.

در این مرحله شما تایپ نمایید CLIENT تا به وضعیت مشتری وارد شویم.

در این هنگام – این پنجره را Minimize نمایید و سپس فایل MHD_OS.EXE را مجدداً اجرا نمایید. پس از اجرای مجدد آن شما پنجره ای مشابه پنجره ی اول مشاهده خواهید کرد. در این مرحله

شود.

آنچه اتفاق افتاده است - شبیه سازی دو کامپیوتر بر روی شبکه در داخل کامپیوتر شما می باشد که یکی مشتری است و دیگری میزبان.

حال بر روی پنجره ی اول که حالت Client بر روی آن مشخص است وارد نمایید Info و سپس کلید Enter را بفشارید :


```
In the name of God - MHD internet OS v.1
File
info
Client TCP/IP system settings:
Host address: 0.0.0.0
Host name:
In buffer size: 2048
Local host name: mhd
Local port: 0
Out buffer size: 2048
Port: 0
Win socket info: 16-bit Windows Sockets
```

یک کامپیوتر مشتری جهت اتصال به یک کامپیوتر میزبان باید اطلاعات بالا را به درستی داشته باشد. منظور از Host address همان آدرس IP میزبان است و منظور از Host name همان نام میزبان است که اگر در DNS ثبت شده باشد به آدرس IP تبدیل می شود (در بخش DNS توضیح داده شده است).

منظور از in buffer size مقدار حجم اطلاعات ورودی به بایت در هر بار دریافت است و منظور از Local host name نام کامپیوتر شما)

پیش فرض بر روی کامپیوتر مشتری است و منظور از Out buffer size مقدار حجم اطلاعات ارسالی به بایت در هر بار ارسال است و منظور از Port کانال ارتباطی است که می توانید با آن به میزبان متصل شوید.

در واقع اساس برنامه نویسی پرز آن است که بتواند ارتباطهای متفاوتی را بر روی کانالهای متفاوت ایجاد نماید. در واقع منظور از کانال ارتباطی چیزی جز این نمی باشد که اگر شما - شماره ی Port را برابر 1 قرار دهید و به کامپیوتر ی در حالت میزبان با شماره ی آی پی 127.0.0.1 ارسال نمایید کلمه ی Hello را - در اینصورت TCP/IP موجود بر روی آن کامپیوتر اطلاعات را به برنامه ای انتقال می دهد که بر روی پورت شماره ی 1 در حالت انتظار باشد. اگر برنامه ای در حالت انتظار بر روی پورت 2 باشد در اینصورت کلمه ی Hello را دریافت نخواهد کرد.

نکته ی مهم در زمینه ی برنامه نویسی پرز در حالت میزبان آن است که حداکثر یک برنامه می تواند در حالت انتظار بر روی یک پورت باشد. برای مثال در زمینه ی میزبانی وب - که پورت استاندارد آن 80 معرفی شده است حد اکثر یک برنامه میزبان بر روی یک کامپیوتر میزبان می تواند بر روی پورت 80 در حالت انتظار باشد.

اما نقطه ی به عکس آن این است که در حالت مشتری بیش از یک برنامه می تواند اقدام به برقراری تماس با میزبان نماید.

در برنامه ی IOS که آنرا دانلود و اجرا نموده اید (در یکی از دو پنجره ی Host و یا Client) وارد نمایید port list و سپس Enter را بفشارید. در اینصورت برنامه فهرست شماره ی پروتھای استاندارد را به شما نشان خواهد داد.

در این بخش آنها را نیز آورده ام :

7 ' echo

9 ' discard

13 ' daytime

15 ' netstat

17 ' qotd

19 ' chargen

20 ' ftp-data

21 ' ftp

23 ' telnet

25 ' smtp

37 ' time

42 ' name

43 ' whois

53 ' domain

57 ' mtp

77 ' rje

79 ' finger

80 ' web

87 ' link

95 ' supdup

100' mhd

101' hostname

102' iso-tsap

103' dictatunary

104' x400-snd

105' csnet-ns

109' pop

110' pop3

111' portmap

113' auth

115' sftp

117' path

119' nntp

139' nbssession

158' tcprepo
170' print-srv
175' vmnet
400' vmnet0
512' exec
513' login
514' shell
515' printer
520' efs
526' tempo
530' courier
531' conference

براي مثال پورت شماره ي 7 (Echo) به اين معني است كه اگر شما هر نوع اطلاعاتي به ميزباني كه بر روي پورت 7 بنا شده است ارسال كنيد - طبق توافق بين المللي آن ميزبان بايد همان چيزي كه شما ارسال نموديد را به شما برگرداند.

و يا استاندارد پورت HTTP و يا WEB برابر 80 است. اين بدان معني است كه كانال ارتباطي و يا پورت ميزبانهاي وب دنيا بايد به صورت استاندارد 80 باشد و نرم افزارهاي مرورگر اينترنت مانند FireFox و يا Opera و يا NetScape و يا Internet Explorer به صورت پيش فرض مي بايستي از طريق اين پورت و يا كانال ارتباط برقرار نمايند.

در نمايي ساده در مورد پورت مي توان گفت كه پروتكل TCP/IP در ابتدائي اطلاعات شماره ي پورت را ارسال مي نمايد (به مفاهيم مطرح شده در بخش پروتكل رجوع نماييد).

محدوديتي در شماره ي پورت وجود ندارد. نرم افزارهاي بازبيني Spyware و يا Trojan با استفاده از يك برنامه نويسي ساده ي پريز اقدام به بررسي شماره هاي پورت مي نمايند - از 1 تا 1 ميليون. و

مي نمايند که مي دانند Trojan هاي معروف بر روي انها فعاليت مي کنند.

Trojan نوعي برنامه ي مخفي است که بر روي کامپيوتر ميزبان و يا مشتري نصب مي شود (به صورت خودکار و يا توسط پستهاي الکترونيکي آلوده) و سپس يک شماره ي پورت را مانند 888 در حالت ميزبان قرار مي دهد و کامپيوتر آلوده را به يک ميزبان ساده تبديل مي کند و سپس کامپيوترهاي ديگر از خارج از شبکه مي توانند در حالت مشتري با اين شماره ي پورت ارتباط برقرار کرده و دستوراتي از پيش تعيين شده را براي آن ارسال نمايند.

براي مثال - اگر در برنامه ي Trojan تعريف شده باشد - هر گاه کد 123 دريافت شده - کامپيوتر را خاموش کن - در اينصورت شما مي توانيد از طريق يک برنامه مانند IOS که آنرا از MHDsoft.Com دانلود نموديم به پورت شماره ي براي مثال 78908 که تروجان بر روي آن فعال است ارتباط برقرار نموده و کد 123 را ارسال نماييد.

در اين راستا برنامه هاي Firewall که طرفداران زيادي نيز پيدا کرده اند بر اساس اين اصل ساده که بر روي يک شماره ي پورت تنها يک برنامه مي تواند در حالت ميزباني قرار گيرد - خود هنگام ورود شما به سيستم عامل همه ي پورتهاي را از شماره ي 1 تا چند ميليون ميزباني مي کند و اجازه نمي دهد که برنامه ي ديگري ميزباني پورت خاصي را بدست گيرد. اما به هر حال - به دليل عدم وجود محدوديت در شماره ي پورت اين امکان وجود دارد که شماره هاي بالاتر مورد استفاده قرار گيرند.

در کنار اين موضوع شرکتهاي ISP براي تامين امنيت بيشتر کاربرانشان فقط اجازه ي تبادل اطلاعات بر روي چند پورت از پيش تعيين شده مانند 80 براي وب - 25 و 110 براي پست الکترونيک و 23 براي FTP را مي دهند.

میان این روشها باید کار آمد ترین ان برای میزبانهایمانند میزبان وب انتخاب شوند.

در برنامه نویسی پریز جهت برقراری تماس با میزبان در حالت مشتری باید به ترتیب مراحل ذیل انجام شود :

- شماره ی پورت ارتباطی مشخص شود
- آدرس آی پی و یا نام میزبان مشخص شود
- دستور برقراری تماس داده شود

و همچنین جهت ایجاد میزبان نیز باید مراحل ذیل انجام شود :

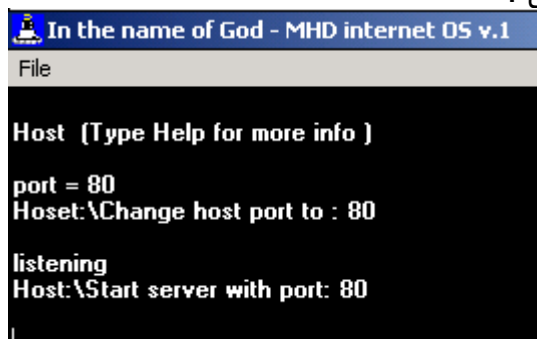
- شماره ی پورت مشخص شود
- دستور انتظار داده شود

برای آزمایش عملی این موضوع به برنامه ی IOS برگردید و پنجره ی HOST را Maximize نمایید و در آن وارد نمایید :

Port = 80

Listening

مانند تصویر ذیل :

مي توانستيد بجاي پورت 80 هر شماره ي ديکري را نيز انتخاب نماييد
ولي از آنجا که در ادامه مثالهايي با یک مرورگر مي خواهيم داشته
باشيم بنا بر اين از پورت 80 استفاده نموديم.

حال در پنجره ي Client اطلاعات ذيل را جهت بر قراري تماس وارد
نماييد :

Port = 80
Ip = 127.0.0.1
Connect

مانند تصوير ذيل:

```
port = 80
Setting port 80 Complete, please type info to see

ip = 127.0.0.1
Set host address (IP) to : 127.0.0.1 For client system

connect
Please wait until connect to server and get ready message

Connect complete ( Client system )

Client : your text has been ready send to server
```

در انتهاي صفحه با مشاهده ي ... your text has been... متوجه مي
شويم که ارتباط بر قرار شده است. پنجره ي Host را باز نماييد -
مشاهده مي کنيد که نوشته شده است :

```
Host:\User connected by No. 1

Host:\Ready send your message to user No.1
```

پروتکل لایه ی بالاتر TCP/IP که همین نرم افزار IOS می باشد به آن کد 1 داده است و سپس اعلام شده است که کاربر شماره ی 1 آماده ی دریافت اطلاعات می باشد.

حال شما در پنجره ی Client تایپ نمایید : HELLO و سپس Enter را بفشارید. حال پنجره ی Host را باز نمایید – در آن نوشته شده است:

Host:\User No. 1 Send : HELLO

حال شما در HOST بنویسید WELCOME و سپس Enter را بفشارید و پنجره ی Client را باز نمایید – مشاهده خواهید کرد که در آن نوشته شده است :

Client:\WELCOME

در واقع شما یک ارتباط کامپیوتری را برقرار نمودید. آدرس آی پی میزبان در اینجا 127.0.0.1 بوده است که این آدرس به صورت پیشفرض در کامپیوترهایی که به شبکه متصل نمی باشند موجود است.

شما در این برنامه در محیط Client می توانید با تایپ عبارت ذیل آدرس آی پی یک میزبان مانند Yahoo را در صورت متصل بودن کامپیوترتان به اینترنت بدست آورید :

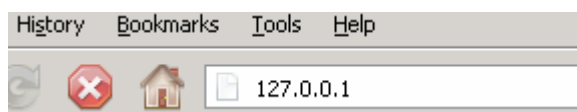
IP www.yahoo.com

همچنین شما می توانید به جای بازکردن دو پنجره – تنها یک بار برنامه ی IOS را اجرا نمایید. برای حضور در محیط Client تنها تایپ نمایید Client و برای حضور در محیط Host تنها تایپ نمایید Host

حال برای انجام یک آزمایش مهیج آماده می شویم. پنجره ی Client را با تایپ دستور Exit ببندید و فقط پنجره ی Host باز باشد.

Address bar وارد نمایید : 127.0.0.1

مانند تصویر ذیل :

سپس به نرم افزار IOS نگاهی بیاندازید :

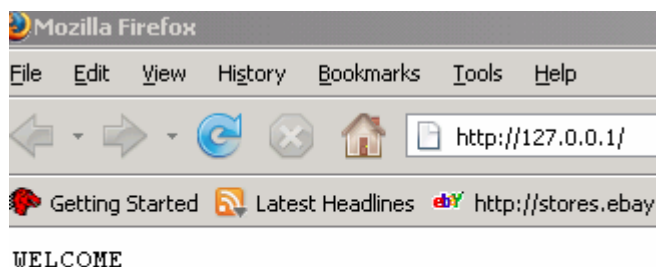

اطلاعات ارسال شده توسط FireFox همان Header است که در بخشهای قبلی بررسی شده اند.

حال شما در برنامه ی IOS تایپ نمایید Welcome و سپس Enter را بفشارید و سپس تایپ نمایید 1 Disconnect و سپس Enter را بفشارید مانند تصویر صفحه ی بعد :

```
disconnect 1  
Host:\Send Disconnect message to Guest , wait for ready message....
```

حال به مرورگر خود نگاهی بیاندازید :

هیجان انگیز است – شما توانسته اید کلمه ی Welcome را به مرورگر خود ارسال نمایید.

به طور کلی سیستم مرورگر وب به این صورت است که اطلاعات دریافتی را وقتی نشان بدهد که میزبان ارتباط را قطع کند که این مهم با دستور شما پس از ارسال اطلاعات به واسطه ی Disconnect 1 انجام شد که بدین معنی بود که ارتباط کاربر شماره ی 1 را قطع کن.

حال در مرورگر خود تایپ نمایید : [Http://127.0.0.1/welcome.htm](http://127.0.0.1/welcome.htm) و سپس Enter را بفشارید و نگاهی به سطر اول اطلاعات ارسالی به نرم افزار IOS نمایید :

```
Host:\User No. 1 Send : GET /welcome.htm HTTP/1.1  
Host: 127.0.0.1
```

همانطور که در بخشهای گذشته نیز شرح داده شد به وضوح گزینه ی Host و GET مشخص است.

را از Host با نام 127.0.0.1 درخواست نموده اید. اگر نام کامپیوتر شما در تنظیماتش MHD باشد و در مرورگر خود تایپ نمایید :

<Http://mhd/welcome.htm>

هدر ارسال به شکل ذیل خواهد بود :

```
GET /Welcome.htm HTTP/1.1  
HOST: mhd
```

حال شما در IOS متن ذیل را تایپ نمایید :

```
WELCOME TO THE <font size=3> WEB <font size=5>  
TECHNOLOGY
```

و سپس تایپ نمایید :

Disconnect 1

مانند شکل ذیل:

```
Host:\Ready send your message to user No.1  
WELCOME TO THE <font size=3> WEB <font size=5> TECHNOLOGY  
Host (Type Help for more info )  
  
disconnect 1  
Host:\Send Disconnect message to Guest , wait for ready message....  
|
```

در اینصورت در مرورگر خود متن را به شکل ذیل خواهید دید :

WELCOME TO THE WEB TECHNOLOGY

با این کار درواقع شما محتویات یک فایل HTM را انتقال داده اید. این به مانند این بود که سیستم به صورت خودکار (بجای عامل انسانی) فایل را باز نماید و محتویاتش را ارسال نماید.

منظور از مفهوم پردازش برنامه طریقه ی اجرای برنامه در سیستم عامل است. علت اصلی مطرح شدن این بحث آن است که اولاً خواننده ی محترم با مفهوم پردازش آشنا شود و سپس بتواند توانایی های برنامه ی میزبان خود را افزایش دهد.

در بخش پردازش برنامه دانستن مطالب ذیل می تواند به شما در طراحی یک برنامه ی مقاوم و ایستا کمک کند.

در دوران اولیه ی کامپیوتر ها از نوعی پردازش به نام پردازش مرحله به مرحله و یا پردازش دسته ای استفاده می شده است. یعنی اول کار برنامه ی الف اجرا می شود و پس از اتمام آن کار برنامه ی ب.

پس از آن برای افزایش بهره وری پردازش سیستمهای کامپیوتری از بحث پردازش چند نخي استفاده شده است. نخ یک واحد اجرای برنامه است. اگر دو برنامه ی آماده ی اجرا داشته باشیم به نامهای الف و ب - و هر برنامه چند خط داشته باشد ابتدا خط اول برنامه ی الف و سپس خط اول برنامه ی ب و مجدداً خط دوم برنامه ی الف و سپس خط دوم برنامه ی ب اجرا می شود. با استفاده از این روش شما صرفه جویی زیادی در وقت نموده اید.

روش دیگر TDM و یا تقسیم زمانی است. یعنی منابع CPU و یا پردازشگر را در هر واحد زمانی به یکی از برنامه ها اختصاص می دهند.

برای مثال اگر CPU یک خط برنامه را در 0.1 ثانیه اجرا می کند - بنا بر این هر 0.1 ثانیه به اجرای بخشی از یک برنامه اختصاص می یابد و بدین ترتیب در یک ثانیه چندین برنامه اجرا می شوند.

از آنجا که در بحث میزبان وب کار اصلی که نرم افزار شما باید انجام دهد خواندن فایل و یا فایلها و ارسال محتویات آن به مشتری است بنا بر این دانستن این بخش خالی از لطف نمی باشد.

در بحث دسترسی به فایل انواع ذیل معرفی می شوند :

- خواندن
- نوشتن
- اشتراک

و انواع فایل :

- متنی
- باینری

در این روش شما می توانید مفاهیمی که در مورد پردازش برنامه و دسترسی به فایل مطرح شدند را عیناً در برنامه نویسی شبکه اجرا نمایید.

برای مثال - نرم افزار میزبان وب شما باید قادر باشد تعداد زیادی درخواست را به طور مستمر جواب دهد. شما به راحتی می توانید با استفاده از مفاهیم پردازش که در دو بخش پیش معرفی شدند این قسمت را برنامه نویسی کنید.

برای مثال - اگر سه درخواست به صورت همزمان سه فایل مجزا را درخواست نمایند شما می توانید برنامه را طوری تعیین کنید که ابتدا خط اول فایل الف را بخواند و ارسال کند و سپس خط اول فایل ب و سپس خط اول فایل پ و حتی می توانید از مفهوم پردازش همزمان نیز استفاده نمایید.

Pre-trusted-Connection

يکي از مواردی که باعث کاهش سرعت میزبانهای وب می شود - نوع پروتکل آن است. در واقع سیستم اکثر میزبانهای وب به اینگونه است که پهنای باند را به تعداد کاربرانی که بدان متصل شده اند تقسیم می کنند. (روش ارسال همزمان)

اکثر میزبانهای وب پس از ارسال اطلاعات از طریق پروتکل TCP/IP حجم داده ی ارسال شده را مورد بررسی قرار می دهند و اگر در این ارسال با خطا مواجه شوند این ارسال را از سر می گیرند.

تمامی این موارد باعث کاهش سرعت میزبان وب می شود. از اینرو می توان از یک روش ساده تر به نام Pre-Trusted-Connection استفاده نمود. برای شرح این روش که مجموعه ای از روشهای مختلف است باید ابتدا مسئله ای را توضیح دهم.

علت اصلی تقسیم پهنای باند به تعداد کاربران در میزبانهای وبی مانند Microsoft Internet Information System و یا MS-IIS آن است که بتوانند بیشترین بهره وری را در استفاده از پهنای باند بدست آورند. اما استفاده از این نوع از نرم افزارهای هر چقدر هم که بخاطر امکاناتشان هیجان انگیز باشد اما با مشکلات ذیل مواجه خواهد شد :

- محدودیت در جوابگویی به درخواستهای همزمان
- ایجاد اختلال در میزبان
- ایجاد راه حلی برای استفاده توسط خرابکاران شبکه

شاید مورد آخر یکی از مهمترین موردهایی باشد که در کشورهایمانند ایران تا به امروز (تاریخ انتشار کتاب) کمتر به آن توجه شده باشد.

همانطور که در بخش برنامه نویسی پریش شرح داده شد - تعداد نرم افزارهایی که بر روی میزبان بر روی یک پورت خاص می توانند در حال

یک نرم افزار مي تواند بر روي ميزبان در حالت انتظار باشد. اما همانطور که در کنار این مطلب در بخش مربوط به برنامه نویسی پریز شرح داده شد - تعداد نا محدودی مشتری بر روي یک کامپیوتر مي توانند وجود داشته باشند.

حال فرض کنیم یک نفر برنامه اي مانند IOS که شما در بخش برنامه نویسی پریز از سایت MHDsoft دانلود نمودید را طراحی نماید و بسازد که بتواند با یک دستور بیش از یک هزار ارتباط مشتری Client Connection بسازد و به یک ميزبان خاص مثلاً با آدرس IP برابر با 127.0.0.1 ارتباط بر قرار نماید.

از آنجا که پهنای باند ميزبان وب مورد نظر مطمئناً روي عددی خاص محدود مي شود و از آنجا که از روش تقسیم پهنای باند استفاده مي کند از این اصطلاحاً "ميزبان به خواب فرو مي رود و از این پس بازدید کنندگان وب سایت با پیغام :

The web server is too busy, please try later

مواجه خواهند شد.

برای مواجه شدن با پیغام بالا - نیاز به یک برنامه ي خاص نمی باشد. فرض کنیم یک ميزبان در حدود 10 کیلوبایت در ثانیه پهنای باند دارد و از نرم افزار MS-IIS و یا Baby web server استفاده مي کند.

این سایت قرار است نتیجه ي یک امتحان خاص را در اختیار یک میلیون نفر قرار دهد. اعلام نتایج از ساعت 7 صبح آغاز مي گردد. طبق یک حدس ساده حد اقل 50% داوطلبین مي خواهند نتایج امتحان خود را در همان ساعات اولیه مشاهده نمایند.

در اینصورت حد اقل 500 هزار نفر سعی مي کنند در چند ساعت اولیه به ميزبان دسترسی داشته باشند. هر کاربر باید حداقل 30 کیلوبایت اطلاعات را دانلود نماید.

کاربران با خطوط Dial-up به میزبان متصل می شوند که حد اکثر پهنای باند آنها برابر با 4 کیلوبایت در ثانیه است.

درواقع در بهترین شرایط 7.5 ثانیه زمان نیاز است که بتوان اطلاعات را دانلود نمود.

اگر تنها 2 کاربر به این میزبان متصل شوند هر یک با نهایت سرعت خطوط خود می توانند اطلاعات را دانلود نمایند. اگر این تعداد به 5 کاربر برسد - زمان دانلود اطلاعات هر یک از کاربران 15 ثانیه می شود و اگر این تعداد به 10 کاربر برسد - زمان دانلود اطلاعات به 30 ثانیه می رسد و اگر این عدد به 100 کاربر برسد زمان دانلود اطلاعات برای هر کاربر به 5 دقیقه خواهد رسید.

اکثر شرکتها بخاطر وجود چنین محدودیتهایی معمولاً "پهنای باند خود را افزایش می دهند.

شرکت Microsoft در الگوریتم نرم افزاری جدید خود در رابطه با نرم افزار IIS خود - روشی جدید را معرفی نموده است و آن Compress نمودن اطلاعات می باشد.

در این روش انحصاری - اطلاعات میزبان به صورت فایل ZIP در آمده و سپس پس از دانلود توسط فقط نرم افزار Microsoft Internet Explorer این فایل فشرده شده بازگشایی می شود. به گفته ی شرکت مایکروسافت این روش 30% در کاهش هزینه های پهنای باند کمک خواهد کرد.

در کنار این موضوع - پهنای باند مورد نیاز یک میزبان وب با استفاده از نرم افزارهای مانند IIS باید از نوع Dedicated باشد که این نوع از پهنای باند معمولاً "هزینه ی بسیار بالایی در بر دارد.

در این صورت می توان از راهکار Pre-trusted-connection استفاده نمود. خود من از این راهکار در طراحی و ساخت نرم افزار MHD WEB

www.Parsian-invest.com را بر عهده دارد استفاده نمودم.

به طور کلی این راهکار شامل روشی است که بتوان با استفاده از آن پهنای باند را مدیریت نمود و بیشترین سرعت را در انتقال داده بدست آورد.

در این روش بجای تقسیم پهنای باند به تعداد کاربران - با استفاده از روش TDM که در بخش پردازش برنامه توضیح داده شد - در هر واحد زمانی پهنای باند را به یک کاربر اختصاص می دهیم و سپس با استفاده از روش پردازش چند نخه (Multi threading) در ارسال محتویات فایل استفاده نمود.

در این روش - نرم افزار ابتدا به اندازی پهنای باند اطلاعات را به کاربر در یک واحد زمانی ارسال می نماید، میزان خطای ارسال - یعنی مقدار داده ای که ارسال نشده است منهای پهنای باند برابر می شود با پهنای باند کاربر. از این پس نرم افزار به این کاربر مقدار اطلاعات برابر با پهنای باند وی را در واحدهای زمانی ارسال می کند.

در کنار این موضوع - اگر کاربری بیش از 10 درخواست همزمان به میزبان ارسال کرد - درخواستهای دیگر او در صف FILO قرار خواهند گرفت. یعنی فقط به 10 درخواست یک کاربر (شناسایی با آدرس IP او) جواب داده می شود و به محض اینکه یکی از 10 درخواست کاربر به اتمام رسید به درخواست یازدهم (در صورت وجود) رسیدگی می شود.

با استفاده از این روش نیمه هوشمند علاوه بر اینکه میزبان خود را از حملات خرابکاران شبکه (مانند حمله هایی که به MS-IIS می شود و عموماً "DoS نام دارند و شرح آن گذشت) بیمه می نماید - بدون نیاز به یک خط Dedicated و با پهنای باند معمولی در حدود 3 کیلوبایت در ثانیه (در حدود Dial-up) می توانید تا 50 درخواست به صورت همزمان را با سرعتی برابر با حداکثر سرعت پهنای باند خود جوابگویی نمایید.

حاضر از این نرم افزار استفاده می نماید و اگر پهنای باندي در حدود 4 کیلوبایت داشته باشد - و 50 کاربر درخواست یک صفحه ي 4 کیلوبایتی نمایند - (در یک زمان) هر 50 کاربر به صورت همزمان اطلاعات را در بازه ي زمانی بین 1 الي 2 ثانیه دریافت خواهند کرد (پهنای باند کاربران نیز برابر با میزبان است).

در میزبانهای دیگر مانند MS-IIS بر روی چنین پهنای باندي شاید در نهایت 3 و یا 5 کاربر نتوانند به صورت همزمان اطلاعات دریافت نمایند.